

Dz.U. 1985 Nr 14 poz. 60**USTAWA
z dnia 21 marca 1985 r.
o drogach publicznych¹⁾**

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, Nr 23, poz. 136, Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326.

**Rozdział 1
Przepisy ogólne****Art. 1.**

Drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych.

Art. 2.

1. Drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:
 - 1) drogi krajowe;
 - 2) drogi wojewódzkie;
 - 3) drogi powiatowe;
 - 4) drogi gminne.
2. Ulice leżące w ciągu dróg wymienionych w ust. 1 należą do tej samej kategorii co te drogi.
3. Drogi publiczne ze względów funkcjonalno-technicznych dzielą się na klasy określone w warunkach technicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 i Nr 170, poz. 1217), jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Art. 2a.

1. Drogi krajowe stanowią własność Skarbu Państwa.
2. Drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy.

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają w zakresie swojej regulacji postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2004/52/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznych opłat drogowych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004; str. 124). Dane dotyczące ogłoszenia niniejszego aktu prawa Unii Europejskiej dotyczą jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Art. 3.

Drogi publiczne ze względu na ich dostępność dzielą się na:

- 1) drogi ogólnodostępne;
- 2) drogi o ograniczonej dostępności, w tym autostrady i drogi ekspresowe.

Art. 4.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) pas drogowy – wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą;
- 2) droga – budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym;
- 3) ulica – drogę na terenie zabudowy lub przeznaczonym do zabudowy zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w której ciągu może być zlokalizowane torowisko tramwajowe;
- 4) torowisko tramwajowe – część ulicy między skrajnymi szynami wraz z zewnętrznymi pasami bezpieczeństwa o szerokości 0,5 m każdy;
- 5) jezdnia – część drogi przeznaczoną do ruchu pojazdów;
- 6) chodnik – część drogi przeznaczoną do ruchu pieszych;
- 7) korona drogi – jezdnie z poboczeniami, pasami awaryjnego postoju lub pasami przeznaczonymi do ruchu pieszych, zatokami autobusowymi lub postojowymi, a przy drogach dwujezdniowych – również z pasem dzielącym jezdnie;
- 8) zjazd – połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze, stanowiące bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 9) skrzyżowanie dróg publicznych:
 - a) jednopoziomowe – przecięcie się lub połączenie dróg publicznych na jednym poziomie,
 - b) wielopoziomowe – krzyżowanie się lub połączenie dróg publicznych na różnych poziomach, zapewniające pełną lub częściową możliwość wyboru kierunku jazdy (węzeł drogowy) lub krzyżowanie się dróg na różnych poziomach, uniemożliwiające wybór kierunku jazdy (przejazd drogowy);
- 10) droga ekspresowa – drogę przeznaczoną wyłącznie do ruchu pojazdów samochodowych:
 - a) wyposażoną w jedną lub dwie jezdnie,
 - b) posiadającą wielopoziomowe skrzyżowania z przecinającymi ją innymi drogami transportu lądowego i wodnego, z dopuszczeniem wyjątkowo jednopoziomowych skrzyżowań z drogami publicznymi,

- c) wyposażoną w urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników drogi;
- 11) autostrada – drogę przeznaczoną wyłącznie do ruchu pojazdów samochodowych:
 - a) wyposażoną przynajmniej w dwie trwale rozdzielone jednokierunkowe jezdnie,
 - b) posiadającą wielopoziomowe skrzyżowania ze wszystkimi przecinającymi ją drogami transportu lądowego i wodnego,
 - c) wyposażoną w urządzenia obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, przeznaczone wyłącznie dla użytkowników autostrady;
 - 12) drogowy obiekt inżynierski – obiekt mostowy, tunel, przepust i konstrukcję oporową;
 - 13) obiekt mostowy – budowlę przeznaczoną do przeprowadzenia drogi, samodzielnego ciągu pieszego lub pieszo-rowerowego, szlaku wędrówek zwierząt dziko żyjących lub innego rodzaju komunikacji nad przeszkodą terenową, w szczególności: most, wiadukt, estakadę, kładkę;
 - 14) tunel – budowlę przeznaczoną do przeprowadzenia drogi, samodzielnego ciągu pieszego lub pieszo-rowerowego, szlaku wędrówek zwierząt dziko żyjących lub innego rodzaju komunikacji przez przeszkodę terenową lub pod nią, w tym przejście podziemne;
 - 15) przepust – budowlę o przekroju poprzecznym zamkniętym, przeznaczoną do przeprowadzenia cieków, szlaków wędrówek zwierząt dziko żyjących lub urządzeń technicznych przez nasyp drogi;
 - 16) konstrukcja oporowa – budowlę przeznaczoną do utrzymywania w stanie stateczności nasypu lub wykopu;
 - 17) budowa drogi – wykonywanie połączenia drogowego między określonymi miejscami lub miejscowościami, a także jego odbudowę i rozbudowę;
 - 18) przebudowa drogi – wykonywanie robót, w których wyniku następuje podwyższenie parametrów technicznych i eksploatacyjnych istniejącej drogi, niewymagających zmiany granic pasa drogowego;
 - 19) remont drogi – wykonywanie robót przywracających pierwotny stan drogi, także przy użyciu wyrobów budowlanych innych niż użyte w stanie pierwotnym;
 - 20) utrzymanie drogi – wykonywanie robót konserwacyjnych, porządkowych i innych zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu, w tym także odśnieżanie i zwalczanie śliskości zimowej;
 - 21) ochrona drogi – działania mające na celu niedopuszczenie do przedwczesnego zniszczenia drogi, obniżenia klasy drogi, ograniczenia jej funkcji, niewłaściwego jej użytkowania oraz pogorszenia warunków bezpieczeństwa ruchu;
 - 22) zieleń przydrożna – roślinność umieszczoną w pasie drogowym, mającą na celu w szczególności ochronę użytkowników drogi przed oślepieniem przez pojazdy nadjeżdżające z kierunku przeciwnego, ochronę drogi przed zawiewaniem i zaśnieżaniem, ochronę przyległego terenu przed nadmiernym hałasem, zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby;

- 23) reklama – nośnik informacji wizualnej w jakiegokolwiek materialnej formie wraz z elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, umieszczony w polu widzenia użytkowników drogi, niebędący znakiem w rozumieniu przepisów o znakach i sygnałach lub znakiem informującym o obiektach użyteczności publicznej ustawionym przez gminę;
- 24) dostępność drogi – cechę charakteryzującą gęstość połączeń danej drogi z innymi drogami przez skrzyżowania dróg oraz zakres dostępu do drogi przez zjazdy;
- 25) pojazd nienormatywny – pojazd lub zespół pojazdów, którego naciski osi wraz z ładunkiem lub bez niego są większe od dopuszczalnych, przewidzianych dla danej drogi w przepisach niniejszej ustawy, albo którego wymiary i masa wraz z ładunkiem lub bez niego są większe od dopuszczalnych, przewidzianych w przepisach o ruchu drogowym, z wyłączeniem autobusów w zakresie nacisków osi;
- 26) transeuropejska sieć drogowa – sieć drogową określoną w decyzji nr 1692/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej (Dz.Urz. WE L 228 z 9.09.1996, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 364, z późn. zm.);
- 27) służby ratownicze – jednostki ochrony przeciwpożarowej w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.²⁾) oraz zespoły ratownictwa medycznego w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 101).

Art. 4a.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sieć autostrad i dróg ekspresowych, mając na uwadze potrzeby społeczne i gospodarcze kraju w zakresie rozwoju infrastruktury.
2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, wykaz dróg o znaczeniu obronnym. Zarządzenie to nie podlega ogłoszeniu.

Art. 5.

1. Do dróg krajowych zalicza się :
 - 1) autostrady i drogi ekspresowe oraz drogi leżące w ich ciągach do czasu wybudowania autostrad i dróg ekspresowych;
 - 2) drogi międzynarodowe;
 - 3) drogi stanowiące inne połączenia zapewniające spójność sieci dróg krajowych;
 - 4) drogi dojazdowe do ogólnodostępnych przejść granicznych obsługujących ruch osobowy i towarowy bez ograniczeń ciężaru całkowitego pojazdów

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 100, poz. 835 i 836, z 2006 r. Nr 191, poz. 1410 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 590.

- (zespołu pojazdów) lub wyłącznie ruch towarowy bez ograniczeń ciężaru całkowitego pojazdów (zespołu pojazdów);
- 5) drogi alternatywne dla autostrad płatnych;
 - 6) drogi stanowiące ciągi obwodnicowe dużych aglomeracji miejskich;
 - 7) drogi o znaczeniu obronnym.
2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw administracji publicznej, spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii właściwych sejmików województw, a w miastach na prawach powiatu – opinii rad miast, w drodze rozporządzenia, zalicza drogi do kategorii dróg krajowych, mając na uwadze kryteria zaliczenia określone w ust. 1.
 3. Minister właściwy do spraw transportu po zasięgnięciu opinii właściwych zarządów województw, a w miastach na prawach powiatu – właściwych prezydentów miast, w drodze rozporządzenia, ustala przebieg istniejących dróg krajowych, w celu zapewnienia ciągłości dróg krajowych.

Art. 6.

1. Do dróg wojewódzkich zalicza się drogi inne niż określone w art. 5 ust. 1, stanowiące połączenia między miastami, mające znaczenie dla województwa, i drogi o znaczeniu obronnym niezaliczone do dróg krajowych.
2. Zaliczenie do kategorii dróg wojewódzkich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw transportu oraz obrony narodowej.
3. Ustalenie przebiegu istniejących dróg wojewódzkich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zasięgnięciu opinii zarządów powiatów, na obszarze których przebiega droga, a w miastach na prawach powiatu – opinii prezydentów miast.

Art. 6a.

1. Do dróg powiatowych zalicza się drogi inne niż określone w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, stanowiące połączenia miast będących siedzibami powiatów z siedzibami gmin i siedzib gmin między sobą.
2. Zaliczenie drogi do kategorii dróg powiatowych następuje w drodze uchwały rady powiatu w porozumieniu z zarządem województwa, po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin, na obszarze których przebiega droga, oraz zarządów sąsiednich powiatów, a w miastach na prawach powiatu – opinii prezydentów miast.
3. Ustalenie przebiegu istniejących dróg powiatowych następuje w drodze uchwały rady powiatu, po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin, na obszarze których przebiega droga.

Art. 7.

1. Do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

2. Zaliczenie do kategorii dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu powiatu.
3. Ustalenie przebiegu istniejących dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy.

Art. 7a.

1. Organy właściwe w sprawach zaliczenia do kategorii i ustalenia przebiegu dróg, przekazując propozycje zaliczenia do kategorii lub propozycje ustalenia przebiegu dróg, wyznaczają termin do przedstawienia opinii, o których mowa w art. 5–7. Wyznaczony termin zgłaszania opinii nie może być krótszy niż 21 dni od dnia doręczenia propozycji do zaopiniowania.
2. Niezłożenie opinii w przewidzianym terminie uznaje się za akceptację propozycji.

Art. 8.

1. Drogi niezaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych, w szczególności drogi w osiedlach mieszkaniowych, dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, dojazdowe do obiektów użytkowanych przez przedsiębiorców, place przed dworcami kolejowymi, autobusowymi i portami oraz pętle autobusowe, są drogami wewnętrznymi.
 - 1a. Podjęcie przez radę gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej wymaga uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana.
 2. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie dróg wewnętrznych oraz zarządzanie nimi należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w przypadku jego braku – do właściciela tego terenu.
 3. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 2, należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w przypadku jego braku – do właściciela tego terenu.
 4. Oznakowanie połączeń dróg wewnętrznych z drogami publicznymi oraz utrzymanie urządzeń bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanych z funkcjonowaniem tych połączeń, należy do zarządcy drogi publicznej.

Art. 9.(uchylony).

Art. 10.

1. Organem właściwym do pozbawienia drogi dotychczasowej kategorii jest organ właściwy do zaliczenia jej do odpowiedniej kategorii.
2. Pozbawienia drogi jej kategorii dokonuje się w trybie właściwym do zaliczenia drogi do odpowiedniej kategorii.
3. Pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii, z wyjątkiem przypadku wyłączenia drogi z użytkowania, jest możliwe jedynie w sytuacji jednoczesnego zaliczenia tej drogi do nowej kategorii. Pozbawienie i zaliczenie nie może być dokonane później niż do końca trzeciego kwartału danego roku, z mocą od dnia 1 stycznia roku następnego.

4. Nowo wybudowany odcinek drogi zostaje zaliczony do kategorii drogi, w której ciągu leży.
5. Odcinek drogi zastąpiony nowo wybudowanym odcinkiem drogi z chwilą oddania go do użytkowania zostaje pozbawiony dotychczasowej kategorii i zaliczony do kategorii drogi gminnej.
6. Drogom publicznym, obiektom mostowym i tunelom nadaje się numerację.
7. Numery drogom, po zaliczeniu ich do kategorii dróg publicznych, nadają odpowiednio:
 - 1) drogom krajowym i wojewódzkim – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
 - 2) drogom powiatowym i gminnym – zarządy województw.
8. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad oraz zarządy województw prowadzą rejestry numerów nadanych drogom.
9. Jednolite numery inwentarzowe, zwane dalej „JNI”, obiektom mostowym i tunelom nadaje, na podstawie zgłoszeń zarządców dróg, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.
10. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad prowadzi rejestr JNI nadanych obiektom mostowym i tunelom.
11. Dla poszczególnych kategorii dróg właściwy zarządca drogi prowadzi ewidencję dróg, obiektów mostowych, tuneli, przepustów i promów.
12. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób numeracji oraz zakres, treść i sposób prowadzenia ewidencji dróg publicznych, obiektów mostowych, tuneli, przepustów i promów, a także treść i sposób prowadzenia rejestrów numerów nadanych drogom oraz rejestru JNI nadanych obiektom mostowym i tunelom, mając na względzie potrzeby zarządzania drogami publicznymi oraz gromadzenia danych o sieci tych dróg, w ramach jednolitej metodyki systemu referencyjnego.

Art. 11. (uchylony)

Art. 12. (uchylony).

Art. 13.

1. Korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za:
 - 1) parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania;
 - 2) przejazdy po drogach publicznych pojazdów nienormatywnych.
2. Korzystający z dróg publicznych mogą być obowiązani do ponoszenia opłat za:
 - 1) przejazdy przez obiekty mostowe i tunele zlokalizowane w ciągach dróg publicznych;
 - 2) przeprawy promowe na drogach publicznych.
3. Od opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, są zwolnione:
 - 1) pojazdy:
 - a) Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowe-

- go, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Celnej, służb ratowniczych,
- b) zarządów dróg,
 - c) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi,
 - d) wykorzystywane w ratownictwie lub w przypadku klęski żywiołowej;
- 2) autobusy szkolne przewożące dzieci do szkoły.
4. Od opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 2, zwolnione są:
- 1) ciągniki rolnicze i inne maszyny rolnicze;
 - 2) oznakowane pojazdy konstrukcyjnie przeznaczone do przewozu osób niepełnosprawnych o obniżonej sprawności ruchowej lub pojazdy zaopatrzone w kartę parkingową.
5. Korzystający z drogi publicznej może być zwolniony z opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku wykonywania przez niego przejazdów w ramach pomocy humanitarnej i medycznej.
6. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 5, następuje w drodze decyzji administracyjnej, wydanej przez ministra właściwego do spraw transportu, na wniosek podmiotu występującego o takie zwolnienie.

Art. 13a.

Zadania w zakresie budowy i eksploatacji autostrad i dróg ekspresowych mogą być realizowane:

- 1) na zasadach ogólnych określonych w ustawie;
- 2) na zasadach określonych w przepisach o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym;
- 3) na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. Nr 169, poz. 1420);
- 4) na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. Nr 23, poz. 136).

Art. 13b.

- 1. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo.
- 2. Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej.
- 3. Rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania.

4. Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania:
 - 1) ustala wysokość stawek opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, z tym że opłata za pierwszą godzinę parkowania pojazdu samochodowego nie może przekraczać 3 zł;
 - 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
 - 3) określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.
5. Stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, mogą być zróżnicowane w zależności od miejsca parkowania. Przy ustalaniu stawek uwzględnia się progresywne narastanie opłaty przez pierwsze trzy godziny parkowania, przy czym progresja nie może przekraczać powiększenia stawki opłaty o 20 % za kolejne godziny w stosunku do stawki za poprzednią godzinę parkowania. Stawka opłaty za czwartą godzinę i za kolejne godziny parkowania nie może przekraczać stawki opłaty za pierwszą godzinę parkowania.
6. Organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach w uzgodnieniu z zarządcą drogi:
 - 1) wyznacza w strefie płatnego parkowania miejsca przeznaczone na parkowanie, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie oznakowanych pojazdów konstrukcyjnie przeznaczonych do przewozu osób niepełnosprawnych o obniżonej sprawności ruchowej lub pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową;
 - 2) może wyznaczać w strefie płatnego parkowania zastrzeżone stanowiska postojowe (koperty) w celu korzystania z nich na prawach wyłączności w określonych godzinach lub całodobowo.
7. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera zarząd drogi, a w przypadku jego braku – zarządca drogi.

Art. 13c.

1. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, pobiera się za:
 - 1) jednorazowy przejazd w wyznaczonym czasie, po ustalonej trasie, pojazdu nienormatywnego;
 - 2) jednorazowy przejazd po drogach krajowych, w wyznaczonym czasie, pojazdu nienormatywnego, który przekracza granicę państwa;
 - 3) przejazdy pojazdu nienormatywnego na podstawie zezwolenia wydanego na czas określony;
 - 4) przejazdy pojazdu nienormatywnego na podstawie zezwolenia wydanego na czas nieokreślony.
2. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się jako iloczyn liczby kilometrów przejazdu pojazdu nienormatywnego i stawki opłaty za przekroczenie dopuszczalnej wielkości parametru tego pojazdu. W przypadku przekroczenia dopuszczalnej wielkości więcej niż jednego parametru opłatę ustala się jako sumę opłat z tytułu każdego przekroczenia. Jeżeli przekroczenia dopuszczalnych nacisków osi występują na kilku osiach pojedynczych lub osiach wielokrotnych pojazdu, opłatę ustala się jako sumę opłat z tytułu każdego przekroczenia.
3. Stawki opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do ustawy.
4. Stawki opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wynoszą:

- 1) 150 zł – za przekroczenie dopuszczalnej długości pojazdu nie więcej niż 2 m;
 - 2) 150 zł – za przekroczenie dopuszczalnej szerokości pojazdu nieprzekraczającej 3 m;
 - 3) 450 zł – za przekroczenie dopuszczalnych wielkości nacisków osi pojedynczych lub składowych do 15 %.
5. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, ustala się jako iloczyn liczby dni ważności zezwolenia i stawki opłaty dziennej.
 6. Stawka opłaty dziennej, o której mowa w ust. 5, wynosi:
 - 1) 10 zł – za przekroczenie dopuszczalnej szerokości pojazdu;
 - 2) 5 zł – za każdy rozpoczęty 1 m ponad dopuszczalną długość pojazdu.
 7. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 4, wynosi 20 zł.
 8. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, pobiera się przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 9. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustala i pobiera Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub upoważniona przez niego państwowa lub samorządowa jednostka organizacyjna.
 10. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ustala i pobiera naczelnik urzędu celnego.
 11. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, ustala i pobiera starosta.
 12. Opłaty, o których mowa w ust. 1, ustala się przy udzielaniu zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego, w drodze decyzji administracyjnej.
 13. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.
 14. Opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest pobierana przed wydaniem zezwolenia.
 15. W przypadku odstąpienia od dokonania przejazdu przed terminem określonym w zezwoleniu opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podlega zwrotowi. Zwrotu dokonuje organ, który pobrał opłatę.

Art. 13d.

1. Opłata, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, może być pobierana za przejazd pojazdów przez obiekt mostowy lub tunel, którego długość jest większa niż 400 m.
2. Przez długość obiektu mostowego lub tunelu, o której mowa w ust. 1, należy rozumieć długość całkowitą obiektu podaną w dokumentach ewidencyjnych obiektu mostowego lub tunelu, prowadzonych zgodnie z przepisami w sprawie numeracji i ewidencji dróg, obiektów mostowych, tuneli i promów.
3. Ustala się następujące kategorie pojazdów w celu określania wysokości opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1:
 - 1) kategoria 1 – trójkołowe lub czterołowe pojazdy samochodowe o masie własnej nieprzekraczającej 550 kg;
 - 2) kategoria 2 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusów, oraz zespoły tych pojazdów;
 - 3) kategoria 3 – autobusy o dwóch osiach, ciągniki samochodowe bez naczep;

- 4) kategoria 4 – samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, autobusy o trzech i więcej osiach, pojazdy członowe o całkowitej liczbie osi do pięciu;
 - 5) kategoria 5 – zespoły pojazdów składające się z samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i przyczepy albo z autobusu i przyczepy oraz pojazdy członowe o całkowitej liczbie osi powyżej pięciu, a także pojazdy specjalne.
4. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić dla obiektów mostowych zlokalizowanych w ciągach dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo dla których funkcję zarządcy drogi pełni drogowa spółka specjalnego przeznaczenia, opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, i ustalić wysokość opłaty, z tym że jednorazowa opłata za przejazd przez obiekt mostowy nie może przekroczyć dla:
- 1) pojazdu kategorii 1 – 4 zł;
 - 2) pojazdu kategorii 2 – 5 zł;
 - 3) pojazdu kategorii 3 – 6 zł;
 - 4) pojazdu kategorii 4 – 8 zł;
 - 5) pojazdu kategorii 5 – 9 zł.
5. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, może wprowadzić dla obiektów mostowych zlokalizowanych w ciągach dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, i ustalić wysokość opłaty, z tym że jednorazowa opłata za przejazd przez obiekt mostowy nie może przekroczyć stawek określonych w ust. 4 pkt 1–5.
6. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić dla tuneli zlokalizowanych w ciągach dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo dla których funkcję zarządcy drogi pełni drogowa spółka specjalnego przeznaczenia, opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, i ustalić wysokość opłaty, z tym że jednorazowa opłata za przejazd przez tunel nie może przekroczyć dla:
- 1) pojazdu kategorii 1 – 8 zł;
 - 2) pojazdu kategorii 2 – 10 zł;
 - 3) pojazdu kategorii 3 – 12 zł;
 - 4) pojazdu kategorii 4 – 15 zł;
 - 5) pojazdu kategorii 5 – 18 zł.
7. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, może wprowadzić dla tuneli zlokalizowanych w ciągach dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, i ustalić wysokość opłaty, z tym że jednorazowa opłata za przejazd przez tunel nie może przekroczyć stawek, o których mowa w ust. 6 pkt 1–5.
8. Minister właściwy do spraw transportu wprowadzając opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, w drodze rozporządzenia:
- 1) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowaną oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi,
 - 2) określa sposób ogłaszania wysokości tej opłaty,
 - 3) określa sposób pobierania tej opłaty

- uwzględniając w szczególności potrzeby użytkowników w zakresie częstotliwości korzystania z obiektów mostowych i tuneli, zmniejszenie skutków finansowych wprowadzenia opłaty dla mieszkańców, dostępność informacji o wysokości opłat oraz koszt poboru tej opłaty.
9. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego wprowadzając opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, w drodze uchwały:
- 1) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowaną oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
 - 2) określa sposób ogłaszania wysokości tej opłaty;
 - 3) określa sposób pobierania tej opłaty.
10. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, pobiera zarząd drogi, a w przypadku jego braku zarządca drogi, z zastrzeżeniem ust. 10a.
- 10a. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, może pobierać na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, drogowa spółka specjalnego przeznaczenia, która pełni funkcję zarządcy drogi krajowej.

Art. 13e.

1. Opłata, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2, może być pobierana za przewóz promem osób, zwierząt, bagażu lub pojazdów.
2. Nie pobiera się opłaty za przewóz osób od kierowcy przewożonego pojazdu.
3. Nie pobiera się opłaty za przewóz zwierzęcia przewożonego jako bagaż ręczny.
4. Nie pobiera się opłaty za przewóz bagażu od osoby przewożącej bagaż ręczny, którego masa nie przekracza 20 kg na osobę.
5. Ustala się następujące kategorie pojazdów w celu określania wysokości opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2:
 - 1) kategoria 1 – trójkołowe lub czterołowe pojazdy samochodowe o masie własnej nieprzekraczającej 550 kg, motorowery i motocykle;
 - 2) kategoria 2 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusów, oraz zespoły tych pojazdów, a także pojazdy zaprzęgowe;
 - 3) kategoria 3 – autobusy o dwóch osiach, ciągniki samochodowe bez naczep;
 - 4) kategoria 4 – samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, autobusy o trzech i więcej osiach, pojazdy członowe o całkowitej liczbie osi do pięciu;
 - 5) kategoria 5 – zespoły pojazdów składające się z samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i przyczepy albo z autobusu i przyczepy oraz pojazdy członowe o całkowitej liczbie osi powyżej pięciu, a także pojazdy specjalne.
6. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić dla przepraw promowych zlokalizowanych w ciągach dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2, i ustalić wysokość opłaty, z tym że jednorazowa opłata za przewóz promem nie może przekroczyć dla:
 - 1) jednej osoby – 3 zł;

- 2) jednego zwierzęcia – 3 zł;
- 3) jednej sztuki bagażu – 5 zł;
- 4) pojazdu:
 - a) kategorii 1 – 8 zł,
 - b) kategorii 2 – 10 zł,
 - c) kategorii 3 – 12 zł,
 - d) kategorii 4 – 15 zł,
 - e) kategorii 5 – 18 zł.
7. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, może wprowadzić dla przepraw promowych zlokalizowanych w ciągach dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2, i ustalić wysokość opłaty, z tym że jednorazowa opłata za przewóz promem nie może przekroczyć stawek, o których mowa w ust. 6 pkt 1–4.
8. Minister właściwy do spraw transportu wprowadzając opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2, w drodze rozporządzenia:
 - 1) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowaną oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi,
 - 2) określa sposób ogłaszania wysokości tej opłaty,
 - 3) określa sposób pobierania tej opłaty
– uwzględniając w szczególności potrzeby użytkowników w zakresie częstotliwości korzystania z przepraw promowych, zmniejszenie skutków finansowych wprowadzenia opłaty dla mieszkańców, dostępność informacji o wysokości opłat oraz koszt poboru tej opłaty.
9. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego wprowadzając opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2, w drodze uchwały:
 - 1) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowaną oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
 - 2) określa sposób ogłaszania wysokości tej opłaty;
 - 3) określa sposób pobierania tej opłaty.
10. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2, pobiera zarząd drogi, w której ciągu jest zlokalizowana przeprawa promowa, a w przypadku jego braku zarządca drogi.

Art. 13f.

1. Za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się opłatę dodatkową.
2. Rada gminy (rada miasta) określa wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej pobierania. Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 50 zł.
3. Opłatę dodatkową, o której mowa w ust. 1, pobiera zarząd drogi, a w przypadku jego braku zarządca drogi.

Art. 13g.

1. Za przejazd po drogach publicznych pojazdów nienormatywnych bez zezwolenia określonego przepisami o ruchu drogowym lub niezgodnie z warunkami podanymi w zezwoleniu wymierza się karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej.
 - 1a. Karę, o której mowa w ust. 1, ustala się za przekroczenie dopuszczalnej wielkości parametru pojazdu. W przypadku przekroczenia dopuszczalnej wielkości więcej niż jednego parametru karę ustala się jako sumę wysokości kar z tytułu każdego przekroczenia. Jeżeli przekroczenia dopuszczalnych nacisków osi występują na kilku osiach pojedynczych lub osiach wielokrotnych pojazdu, karę ustala się jako sumę wysokości kar z tytułu każdego przekroczenia.
 - 1b. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada się na:
 - 1) podmiot wykonujący przejazd;
 - 2) nadawcę, załadowcę lub spedytora ładunku, jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego.
2. Wysokość kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do ustawy.
3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Dokonujący przejazdu pojazdem nienormatywnym zarejestrowanym w kraju uiszcza wymierzoną karę pieniężną w terminie 21 dni od dnia jej wymierzenia oraz jest obowiązany do niezwłocznego przekazania dowodu uiszczenia kary pieniężnej organowi, który ją wymierzył.
5. Karę pieniężną uiszcza się w formie bezgotówkowej za pomocą przekazu na właściwy rachunek bankowy lub za pomocą karty płatniczej, z tym że w przypadku przedsiębiorców zagranicznych możliwe jest uiszczenie kary pieniężnej w formie gotówkowej bezpośrednio organowi, który ją wymierzył.
6. W przypadku uiszczenia kary pieniężnej w formie gotówkowej organ wydaje pokwitowanie na druku ścisłego zarachowania, stanowiące dowód uiszczenia tej kary.
7. Koszty związane z uiszczeniem kary pieniężnej poprzez przekazanie jej na rachunek bankowy, a w przypadku uiszczenia kary pieniężnej za pomocą karty płatniczej – koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na właściwy rachunek bankowy – pokrywa wpłacający.
8. W przypadku uwzględnienia odwołania uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi odpowiednio z budżetu jednostki samorządu terytorialnego lub z rachunku Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, o którym mowa w art. 40a ust. 1, w terminie 14 dni od dnia uchylecia decyzji wymierzającej karę.
9. Do czasu uiszczenia kary pieniężnej przez przedsiębiorcę zagranicznego pojazd kieruje się lub usuwa na jego koszt na najbliższy parking strzeżony.
10. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy o ruchu drogowym.
11. Zwrot pojazdu z parkingu następuje po ustaniu przyczyny skierowania pojazdu na parking i przedstawieniu przez kontrolowanego organowi, który wymierzył karę, dowodu uiszczenia kary pieniężnej.

12. Jeżeli kara pieniężna nie zostanie uiszczona lub pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w ciągu 30 dni od dnia wymierzenia kary pieniężnej, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.³⁾) dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

Art. 13h.

W przypadku zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym opłaty, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, art. 13 ust. 2 pkt 1, oraz opłatę dodatkową, o której mowa w art. 13f ust. 1, może pobierać partner prywatny.

Art. 13i.

1. Wprowadzane po dniu 1 stycznia 2007 r. systemy elektronicznego poboru opłat, o których mowa w art. 13 ust. 2, oraz opłat za przejazd autostradą, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.⁴⁾), a także opłat za przejazd pojazdów samochodowych po drogach krajowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.⁵⁾), powinny wykorzystywać co najmniej jedną z następujących technologii:

- 1) lokalizację satelitarną;
- 2) system łączności ruchomej opartej na standardzie GSM-GPRS, zgodny z normami państw członkowskich Unii Europejskiej wdrażających normę GSM TS 03.60/23.060;
- 3) system radiowy do obsługi transportu i ruchu drogowego pracujący w paśmie częstotliwości 5,8 GHz.

2. Podmioty pobierające opłaty z wykorzystaniem systemów elektronicznego poboru opłat powinny umożliwiać świadczenie europejskiej usługi opłaty elektronicznej, począwszy od daty określonej w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 6, jednak nie wcześniej niż od dnia:

- 1) 1 stycznia 2009 r. – dla pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 3,5 tony oraz pojazdów samochodowych przewożących więcej niż 9 pasażerów;
- 2) 1 stycznia 2011 r. – dla pozostałych pojazdów samochodowych.

3. Podmioty pobierające opłaty z wykorzystaniem systemów elektronicznego poboru opłat powinny oferować urządzenia na potrzeby pobierania tych opłat do instalacji w pojazdach samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 61.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1701.

dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁶⁾).

4. Urządzenia, o których mowa w ust. 3, powinny być interoperacyjne i zdolne do komunikowania się między systemami elektronicznego poboru opłat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wszystkimi systemami używanymi na terytorium pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej.
5. Urządzenia, o których mowa w ust. 3, mogą być również wykorzystywane do innych celów w transporcie drogowym, pod warunkiem że nie prowadzi to do dodatkowych obciążeń użytkowników lub stworzenia dyskryminacji między nimi. Urządzenia mogą być połączone z zainstalowanym w pojeździe samochodowym tachografem.
6. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, po wydaniu przez Komisję Europejską przepisów w sprawie europejskiej usługi opłaty elektronicznej, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe wymagania techniczne lub operacyjne dla systemów elektronicznego poboru opłat,
 - 2) szczegółowe wymagania techniczne dla urządzeń, o których mowa w ust. 3,
 - 3) datę udostępnienia europejskiej usługi opłaty elektronicznej dla pojazdów samochodowych, z zachowaniem przepisu ust. 2– mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat oraz zapewnienie możliwie szerokiego i niedyskryminacyjnego dostępu do systemów elektronicznego poboru opłat dla użytkowników.

Art. 13j.

Przepisów art. 13i nie stosuje się do:

- 1) systemów opłat, których poboru nie dokonuje się środkami elektronicznymi;
- 2) systemów elektronicznych opłat, które nie wymagają instalowania w pojazdach samochodowych urządzeń na potrzeby poboru opłat;
- 3) systemów opłat wprowadzanych na drogach powiatowych i gminnych, w odniesieniu do których koszty dostosowania do wymagań wymienionych w art. 13i są niewspółmiernie wysokie do korzyści.

Art. 14. (uchylony).

Art. 15. (uchylony).

Art. 16.

1. Budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia.
2. Szczegółowe warunki budowy lub przebudowy dróg, o których mowa w ust. 1, określa umowa między zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701.

Rozdział 1a

(uchylony).

Rozdział 2

Administracja drogowa

Art. 17.

1. Do zakresu działania ministra właściwego do spraw transportu należy:
 - 1) określanie kierunków rozwoju sieci drogowej;
 - 2) wydawanie przepisów techniczno-budowlanych i eksploatacyjnych dotyczących dróg i drogowych obiektów inżynierskich;
 - 3) koordynacja działań w zakresie przygotowania dróg na potrzeby obrony państwa;
 - 4) koordynacja działań na rzecz rozwiązywania problemów klęsk żywiołowych w zakresie dróg publicznych;
 - 5) (uchylony);
 - 6) sprawowanie nadzoru nad Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad.
2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określa, w drodze rozporządzenia, sposób koordynacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia sprawnego współdziałania właściwych organów i instytucji w tym zakresie.

Art. 18.

1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach dróg krajowych jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, do którego należy:
 - 1) wykonywanie zadań zarządcy dróg krajowych;
 - 2) realizacja budżetu państwa w zakresie dróg krajowych.
2. Do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad należy również:
 - 1) współdziałanie w realizacji polityki transportowej w zakresie dróg;
 - 1a) gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci dróg publicznych;
 - 2) nadzór nad przygotowaniem infrastruktury drogowej na potrzeby obrony państwa;
 - 3) wydawanie zezwoleń na jednorazowy przejazd w określonym czasie i po ustalonej trasie pojazdów nienormatywnych;
 - 4) współpraca z administracjami drogowymi innych państw i organizacjami międzynarodowymi;
 - 5) współpraca z organami samorządu terytorialnego w zakresie rozbudowy i utrzymania infrastruktury drogowej;
 - 6) zarządzanie ruchem na drogach krajowych;

- 6a) ochrona zabytków drogowictwa;
- 7) wykonywanie zadań związanych z przygotowaniem i koordynowaniem budowy i eksploatacji albo wyłącznie eksploatacji, autostrad płatnych, w tym:
- a) prowadzenie prac studialnych dotyczących autostrad płatnych, przygotowywanie dokumentów wymaganych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko – na etapie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska,
 - b) współpraca z organami właściwymi w sprawach zagospodarowania przestrzennego, obrony narodowej, geodezji i gospodarki gruntami, ewidencji gruntów i budynków, scalania i wymiany gruntów, melioracji wodnych, ochrony gruntów rolnych i leśnych, ochrony środowiska oraz ochrony zabytków,
 - c) nabywanie, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, nieruchomości pod autostrady i gospodarowanie nimi w ramach posiadanego prawa do nieruchomości,
 - d) opracowywanie projektów kryteriów oceny ofert w postępowaniu przetargowym i przeprowadzanie postępowań przetargowych,
 - e) (uchylona),
 - f) uzgadnianie projektu budowlanego autostrady lub jej odcinka w zakresie zgodności z przepisami techniczno-budowlanymi dotyczącymi autostrad płatnych,
 - g) kontrola budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,
 - h) wykonywanie innych zadań, w sprawach dotyczących autostrad, określonych przez ministra właściwego do spraw transportu;
- 8) pobieranie opłat za przejazd zgodnie z przepisami o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym;
- 9) podejmowanie działań mających na celu wprowadzenie systemów elektronicznego poboru opłat i szerokiego zastosowania tych systemów oraz współpraca w tym zakresie z innymi podmiotami, w szczególności ze spółkami eksploatującymi autostrady płatne;
- 10) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia oraz umowy zawartej w trybie art. 6 ust. 1 tej ustawy.
3. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.
4. Minister właściwy do spraw transportu na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

Art. 18a.

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad realizuje swoje zadania przy pomocy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad wykonuje również zadania zarządu dróg krajowych.
2. W skład Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad wchodzi, z zastrzeżeniem ust. 3a, oddziały w województwach.
3. Obszar działania oddziału pokrywa się, z zastrzeżeniem ust. 3a, z obszarem województwa.
- 3a. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, w drodze zarządzenia, może tworzyć oddziały regionalne realizujące zadania Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad w zakresie poszczególnych autostrad i dróg ekspresowych, przy czym oddziały te prowadzą działalność na obszarze większym niż jedno województwo.
4. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad powołuje i odwołuje dyrektorów oddziałów Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.
5. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może upoważnić pracowników Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad do załatwiania określonych spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych.
6. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze zarządzenia, nadaje Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad statut, określający jej wewnętrzną organizację.
7. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb sporządzania informacji oraz gromadzenia i udostępniania danych o sieci dróg publicznych, obiektach mostowych, tunelach oraz promach, uwzględniając potrzebę zapewnienia ich jednolitości i kompletności.
8. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad otrzymuje środki, ustalone corocznie w ustawie budżetowej, na związane z budową autostrad prace studialne i dokumentacyjne, nabywanie nieruchomości i gospodarowanie nimi, odszkodowania, należności z tytułu ochrony gruntów leśnych, prace scaleniowe i wymienne, przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej, przeprowadzanie ratowniczych badań archeologicznych i badań ekologicznych oraz opracowywanie ich wyników.

Art. 19.

1. Organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi.
2. Zarządcami dróg, z zastrzeżeniem ust. 3, 5 i 8, są dla dróg:
 - 1) krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
 - 2) wojewódzkich – zarząd województwa;
 - 3) powiatowych – zarząd powiatu;
 - 4) gminnych – wójt (burmistrz, prezydent miasta).
3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest zarządcą autostrady wybudowanej na zasadach określonych w ustawie do czasu przekazania jej, w drodze porozumienia, spółce, z którą zawarto umowę o budowę i eksploatację albo

wyłącznie eksploatację autostrady. Spółka pełni funkcję zarządcy autostrady płatnej na warunkach określonych w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, z wyjątkiem zadań, o których mowa w art. 20 pkt 1, 8 i 17, które wykonuje Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

3a. (uchylony).

4. Zarządzanie drogami publicznymi może być przekazywane między zarządcami w trybie porozumienia, regulującego w szczególności wzajemne rozliczenia finansowe.
5. W granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest prezydent miasta.
6. (uchylony).
7. W przypadku zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym zadania zarządcy, o których mowa w art. 20 pkt 3–5, 7, 11–13 oraz 15 i 16, może wykonywać partner prywatny.
8. Drogowa spółka specjalnego przeznaczenia pełni funkcję zarządcy drogi krajowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia oraz umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Art. 20.

Do zarządcy drogi należy w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów planów rozwoju sieci drogowej oraz bieżące informowanie o tych planach organów właściwych do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- 2) opracowywanie projektów planów finansowania budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich;
- 3) pełnienie funkcji inwestora;
- 4) utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą;
- 5) realizacja zadań w zakresie inżynierii ruchu;
- 6) przygotowanie infrastruktury drogowej dla potrzeb obronnych oraz wykonywanie innych zadań na rzecz obronności kraju;
- 7) koordynacja robót w pasie drogowym;
- 8) wydawanie zezwoleń na zajęcie pasa drogowego i zjazdu z dróg oraz pobieranie opłat i kar pieniężnych;
- 9) prowadzenie ewidencji dróg, obiektów mostowych, tuneli, przepustów i promów oraz udostępnianie ich na żądanie uprawnionym organom;
- 9a) sporządzanie informacji o drogach publicznych oraz przekazywanie ich Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
- 10) przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich oraz przepraw promowych, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 11) wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających;

- 12) przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników;
- 13) przeciwdziałanie niekorzystnym przeobrażeniom środowiska mogącym powstać lub powstającym w następstwie budowy lub utrzymania dróg;
- 14) wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia;
- 15) dokonywanie okresowych pomiarów ruchu drogowego;
- 16) utrzymywanie zieleni przydrożnej, w tym sadzenie i usuwanie drzew oraz krzewów;
- 17) nabywanie nieruchomości pod pasy drogowe dróg publicznych i gospodarowanie nimi w ramach posiadanego prawa do tych nieruchomości;
- 18) nabywanie nieruchomości innych niż wymienione w pkt 17 na potrzeby zarządzania drogami i gospodarowanie nimi w ramach posiadanego do nich prawa.

Art. 20a.

Do zarządcy drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 i 2, należy ponadto budowa, przebudowa, remont i utrzymanie:

- 1) parkingów przeznaczonych dla postoju pojazdów wykonujących przewozy drogowe, wynikającego z konieczności przestrzegania przepisów o czasie prowadzenia pojazdów oraz przepisów o ograniczeniach i zakazach ruchu drogowego;
- 2) miejsc wykonywania kontroli ruchu i transportu drogowego, przeznaczonych w szczególności do ważenia pojazdów.

Art. 21.

1. Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2–4 i ust. 5, może wykonywać swoje obowiązki przy pomocy jednostki organizacyjnej będącej zarządem drogi, utworzonej odpowiednio przez sejmik województwa, radę powiatu lub radę gminy. Jeżeli jednostka taka nie została utworzona, zadania zarządu drogi wykonuje zarządca.
- 1a. Zarządca drogi może upoważnić pracowników odpowiednio: urzędu marszałkowskiego, starostwa, urzędu miasta lub gminy albo pracowników jednostki organizacyjnej będącej zarządem drogi, do załatwiania spraw w jego imieniu, w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych.
2. Zarządy dróg mają prawo do:
 - 1) wstępu na grunty przyległe do pasa drogowego, jeżeli jest to niezbędne do wykonywania czynności związanych z utrzymaniem i ochroną dróg;
 - 2) urządzania czasowego przejazdu przez grunty przyległe do pasa drogowego w razie przerwy w komunikacji na drodze;
 - 3) ustawiania na gruntach przyległych do pasa drogowego zasłon przeciwnieźnych.
3. Właścicielom lub użytkownikom gruntów, którzy ponieśli szkody w wyniku czynności wymienionych w ust. 2, przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Art. 22.

1. Zarząd drogi sprawuje nieodpłatny trwały zarząd gruntami w pasie drogowym.
2. Grunty, o których mowa w ust. 1, zarząd drogi może oddawać w najem, dzierżawę albo je użyczać, w drodze umowy, na cele związane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a także na cele związane z potrzebami obsługi użytkowników ruchu. Zarząd drogi może pobierać z tytułu najmu lub dzierżawy opłaty w wysokości ustalonej w umowie. Przepisów art. 43 ust. 2 pkt 3 i art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.⁷⁾) nie stosuje się.
- 2a. W przypadku zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym partner prywatny może otrzymać w najem, dzierżawę albo użyczenie nieruchomości leżące w pasie drogowym, w celu wykonywania działalności gospodarczej.
- 2b. Najem, dzierżawa albo użyczenie, o których mowa w ust. 2a, jest inną korzyścią będącą wynagrodzeniem, o którym mowa w art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym.
3. W przypadku nabywania gruntów przeznaczonych pod pas drogowy zarząd drogi może wystąpić z wnioskiem o dokonanie podziału lub scalenia i podziału nieruchomości, zgodnie z przepisami o gospodarce nieruchomościami lub przepisami o scalaniu gruntów.

Art. 23–24. (wygasły).

Rozdział 2a**Zarządzanie tunelami położonymi w transeuropejskiej
sieci drogowej****Art. 24a.**

1. Zarządzanie tunelem położonym w transeuropejskiej sieci drogowej, będącym na etapie projektowania, budowy lub w użytkowaniu, o długości powyżej 500 m należy do zarządcy drogi, zwanego dalej „zarządzającym tunelem”, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.
2. Do długości tunelu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 13d ust. 2 ustawy.
3. Do obowiązków zarządzającego tunelem należy w szczególności:
 - 1) sporządzanie dokumentacji bezpieczeństwa tunelu, o której mowa w art. 24d ust. 1, i jej aktualizowanie;
 - 2) sporządzanie sprawozdań z każdego pożaru oraz wypadku, w którym są ranni lub zabici albo naruszona została konstrukcja tunelu, który wydarzył się w tunelu, i przekazywanie ich w terminie 2 tygodni od wystąpienia pożaru lub wypadku do wojewody, urzędnika zabezpieczenia, służb ratowniczych i Policji;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459 oraz z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601.

- 3) organizowanie szkoleń i ćwiczeń, o których mowa w art. 24e ust. 1 i 2, dla pracowników zarządzającego tunelem, służb ratowniczych i Policji we współpracy z urzędnikiem zabezpieczenia oraz Policją;
- 4) przygotowywanie planów bezpieczeństwa określających zasady postępowania w razie pożaru, wypadku, awarii technicznej lub katastrofy budowlanej.

Art. 24b.

1. Wojewoda sprawuje nadzór nad zapewnieniem bezpieczeństwa tunelu, w szczególności przez:
 - 1) wydawanie pozwolenia na użytkowanie tunelu;
 - 2) wyłączenie z użytkowania lub ograniczenie użytkowania tunelu, jeżeli nie są spełnione wymagania bezpieczeństwa;
 - 3) określanie warunków umożliwiających wznowienie użytkowania tunelu;
 - 4) przeprowadzanie regularnych badań i kontroli tunelu oraz opracowywanie odnośnych wymagań bezpieczeństwa;
 - 5) kontrolę umieszczania w siedzibie urzędnika zabezpieczenia planów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24a ust. 3 pkt 4;
 - 6) określanie procedury natychmiastowego zamknięcia tunelu w razie wypadku, w którym są ranni lub zabici albo naruszona została konstrukcja tunelu, katastrofy budowlanej lub awarii technicznej;
 - 7) kontrolę wprowadzania działań niezbędnych do zwiększenia bezpieczeństwa tunelu;
 - 8) przeprowadzanie w tunelu, co najmniej raz na 5 lat, kontroli spełniania wymagań bezpieczeństwa;
 - 9) powiadamianie uczestników ćwiczeń, o których mowa w art. 24e ust. 1 i 2, o ich terminie, miejscu przeprowadzenia oraz obowiązku wzięcia w nich udziału.
2. W przypadku stwierdzenia, na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 24a ust. 3 pkt 2, że tunel nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, wojewoda powiadamia zarządzającego tunelem i urzędnika zabezpieczenia o konieczności podjęcia działań zwiększających bezpieczeństwo tunelu.
3. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, wojewoda określa warunki użytkowania tunelu lub ponownego otwarcia tunelu, które będą stosowane do czasu wprowadzenia środków zaradczych lub innych ograniczeń.
4. W sytuacji, gdy tunel nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, a podjęte środki zaradcze obejmują zasadniczą zmianę konstrukcji tunelu lub sposobu jego użytkowania, wojewoda przeprowadza analizę ryzyka dla danego tunelu.
5. Opracowując analizę ryzyka, o której mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wszystkie czynniki projektowe, warunki ruchu, mające wpływ na bezpieczeństwo, charakterystykę ruchu drogowego, długość danego tunelu i jego geometrię, a także dobowe natężenie ruchu przejeżdżających samochodów ciężarowych.

Art. 24c.

1. Dla tunelu, o którym mowa w art. 24a ust. 1, zarządzający tunelem, w uzgodnieniu z wojewodą, powołuje urzędnika zabezpieczenia.

2. Urzędnik zabezpieczenia jest niezależny w zakresie wykonywania swoich obowiązków, wynikających z ust. 3, i może wykonywać swoje zadania w odniesieniu do kilku tuneli położonych na obszarze działania zarządzającego tunelem.
3. Do obowiązków urzędnika zabezpieczenia należy w szczególności:
 - 1) koordynacja współpracy zarządzającego tunelem ze służbami ratowniczymi i Policją;
 - 2) udział w przygotowaniu planów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24a ust. 3 pkt 4;
 - 3) udział w planowaniu, wdrażaniu i ocenie działań podejmowanych w razie wypadku, w którym są ranni lub zabici albo naruszona została konstrukcja tunelu, lub w razie katastrofy budowlanej;
 - 4) kontrola przeszkolenia pracowników zarządzającego tunelem oraz udział w organizowaniu ćwiczeń, o których mowa w art. 24e ust. 1 i 2;
 - 5) wspólna ze służbami ratowniczymi i Policją ocena ćwiczeń, o których mowa w art. 24e ust. 1 i 2, sporządzanie sprawozdania zawierającego wnioski z przeprowadzonych ćwiczeń oraz wnioski dotyczące oceny stanu bezpieczeństwa tunelu;
 - 6) wydawanie opinii w sprawach oddawania tunelu do użytkowania, polegające w szczególności na opiniowaniu dokumentacji bezpieczeństwa;
 - 7) kontrola prawidłowości utrzymania tuneli;
 - 8) współdziałanie z właściwymi służbami w ocenie każdego wypadku, w którym są ranni lub zabici albo naruszona została konstrukcja tunelu, lub też katastrofy budowlanej tunelu.

Art. 24d.

1. Zarządzający tunelem, sporządzając dokumentację bezpieczeństwa, określa środki zapobiegawcze i ochronne oraz reagowania na potencjalne zdarzenia, konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego w tunelu, uwzględniając strukturę ruchu drogowego i inne uwarunkowania związane z konstrukcją i otoczeniem tunelu.
2. Dokumentacja bezpieczeństwa stanowi integralną część dokumentacji tunelu, gromadzonej przez zarządzającego tunelem w związku z procesem inwestycyjnym oraz użytkowaniem tunelu.
3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, elementy oraz tryb postępowania z dokumentacją bezpieczeństwa, o której mowa w ust. 1, mając na względzie poszczególne etapy procesu inwestycyjnego oraz etap użytkowania tunelu.

Art. 24e.

1. Ćwiczenia częściowe dla pracowników zarządzającego tunelem, służb ratowniczych i Policji organizuje się raz w roku.
2. Ćwiczenia w pełnym zakresie są przeprowadzane w każdym tunelu przynajmniej raz na 4 lata.
3. Urzędnik zabezpieczenia przekazuje wojewodzie sprawozdanie, o którym mowa w art. 24c ust. 3 pkt 5.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i minister właściwy do spraw transportu określają, w drodze rozporządzenia, zakres ćwiczeń dla rodzajów ćwiczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego w tunelu.

Art. 24f.

1. Wojewoda w trybie art. 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, na wniosek zarządzającego tunelem, może udzielić odstępstwa od wymagań zawartych w przepisach techniczno-budowlanych, dotyczących warunków bezpieczeństwa w tunelu w przypadku możliwości zastosowania rozwiązań technicznych o wyższych parametrach bezpieczeństwa.
2. Minister właściwy do spraw transportu ocenia zasadność wniosku, a w przypadku pozytywnej oceny przekazuje go Komisji Europejskiej.
3. Jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia przekazania wniosku Komisji Europejskiej, Komisja nie zgłosi sprzeciwu na odstępstwo, minister właściwy do spraw transportu upoważnia wojewodę do udzielenia zgody na odstępstwo. W przypadku sprzeciwu Komisji upoważnienie do udzielenia zgody na odstępstwo nie może być udzielone.

Art. 24g.

1. Zarządzający tunelem jest obowiązany przekazywać Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad sprawozdania, o których mowa w art. 24a ust. 3 pkt 2, co 2 lata, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następnego po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem.
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przekazuje, co 2 lata, Komisji Europejskiej zbiorczą informację z otrzymanych sprawozdań, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem częstotliwości i przyczyn pożarów oraz wypadków, w terminie do dnia 30 września roku następnego po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem.
3. Zbiorcza informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera ocenę pożarów i wypadków w tunelach i informacje na temat rzeczywistej roli i skuteczności urządzeń i środków bezpieczeństwa.

Rozdział 3

Skrzyżowania dróg z innymi drogami komunikacji lądowej i powietrznej oraz liniowymi urządzeniami technicznymi

Art. 25.

1. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona skrzyżowań dróg różnej kategorii, wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi w pasie drogowym oraz urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania, należy do zarządcy drogi właściwego dla drogi wyższej kategorii.
2. Koszt budowy lub przebudowy skrzyżowania, o którym mowa w ust. 1, wraz z koniecznymi drogowymi obiektami inżynierskimi w pasie drogowym oraz urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanymi z funkcjonowaniem

tego skrzyżowania, ponosi zarządca drogi, który wystąpił z inicjatywą budowy lub przebudowy takiego skrzyżowania.

3. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona skrzyżowania autostrady lub drogi ekspresowej z innymi drogami publicznymi, wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi w pasie drogowym oraz urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania, należy do zarządcy autostrady lub drogi ekspresowej.
4. Koszt budowy lub przebudowy skrzyżowania, o którym mowa w ust. 3, wraz z koniecznymi drogowymi obiektami inżynierskimi w pasie drogowym oraz urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanymi z funkcjonowaniem tego skrzyżowania, ponosi zarządca drogi, który wystąpił z inicjatywą budowy lub przebudowy takiego skrzyżowania.

Art. 26.

Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona budowli brzegowych przepraw promowych zlokalizowanych w ciągu drogi wraz z urządzeniami i instalacjami oraz jednostkami przeprawowymi (promami) należy do zarządcy tej drogi.

Art. 27. (uchylony).

Art. 28.

1. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona skrzyżowań dróg z liniami kolejowymi w poziomie szyn, wraz z zaporami, urządzeniami sygnalizacyjnymi, znakami kolejowymi, jak również nawierzchnią drogową w obszarze między rogatkami, a w przypadku ich braku – w odległości 4 m od skrajnych szyn, należy do zarządu kolei.
2. Do zarządów kolei należy również:
 - 1) konserwacja znajdującej się nad skrajnią kolejową dolnej części konstrukcji wiaduktów drogowych, łącznie z urządzeniami zabezpieczającymi;
 - 2) budowa i utrzymanie urządzeń odwadniających wiadukty kolejowe nad drogami, łącznie z urządzeniami odprowadzającymi wodę poza koronę drogi;
 - 3) budowa skrzyżowań dróg z torami kolejowymi w różnych poziomach w razie budowy nowej lub zmiany trasy istniejącej linii kolejowej, zwiększenia ilości torów, elektryfikacji linii, zwiększenia szybkości lub częstotliwości ruchu pociągów.

Art. 28a.

1. Budowa, przebudowa, remont, utrzymanie i ochrona torowiska tramwajowego umieszczonego w pasie drogowym należy do podmiotu zarządzającego torowiskiem tramwajowym.
2. Podmiot zarządzający torowiskiem tramwajowym, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia z zarządcą drogi warunki wykonania robót na terenie tego torowiska.

Art. 29.

1. Budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi.
3. Zezwolenie na lokalizację zjazdu, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem ust. 5. W zezwoleniu na lokalizację zjazdu określa się miejsce lokalizacji zjazdu i jego parametry techniczne, a w zezwoleniu na przebudowę zjazdu – jego parametry techniczne, a także zamieszcza się, w przypadku obu zezwoleń, pouczenie o obowiązku:
 - 1) uzyskania przed rozpoczęciem prac budowlanych pozwolenia na budowę, a w przypadku przebudowy zjazdu dokonania zgłoszenia budowy albo wykonania robót budowlanych oraz uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na prowadzenie robót w pasie drogowym;
 - 2) uzgodnienia z zarządcą drogi, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, projektu budowlanego zjazdu.
4. Ze względu na wymogi wynikające z warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne, zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na lokalizację zjazdu lub jego przebudowę albo wydać zezwolenie na lokalizację zjazdu na czas określony.
5. Decyzja o wydaniu zezwolenia na lokalizację zjazdu, o którym mowa w ust. 1, wygasa, jeżeli w ciągu 3 lat od jego wydania zjazd nie został wybudowany.

Art. 29a.

1. Za wybudowanie lub przebudowę zjazdu:
 - 1) bez zezwolenia zarządcy drogi,
 - 2) o powierzchni większej niż określona w zatwierdzonym projekcie budowlanym zjazdu– zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z art. 40 ust. 4.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, zarządca drogi wymierza również za użytkowanie zjazdu po terminie określonym w zezwoleniu zarządcy drogi.
3. Termin płatności kary, o której mowa w ust. 1, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Art. 30.

Utrzymywanie zjazdów, łącznie ze znajdującymi się pod nimi przepustami, należy do właścicieli lub użytkowników gruntów przyległych do drogi.

Art. 31. (uchylony).**Art. 32.**

1. W przypadku gdy budowa lub przebudowa drogi w miejscu jej przecięcia się z inną drogą transportu lądowego – z wyjątkiem skrzyżowania z linią kolejową w poziomie szyn, o którym mowa w art. 28 ust. 1 – wodnego, korytarzem powietrznym w strefie lotniska lub urządzeniem typu liniowego (w szczególności linią energetyczną lub telekomunikacyjną, rurociągiem, taśmociągiem) powoduje naruszenie tych obiektów lub urządzeń albo konieczność zmian dotychczasowego ich stanu, przywrócenie poprzedniego stanu lub dokonanie zmiany należy do zarządcy drogi, z zastrzeżeniem ust. 2–4.
2. Koszty przyłączy do urządzeń liniowych w granicach pasa drogowego, z zastrzeżeniem ust. 4, pokrywa w całości zarządca drogi, a poza tymi granicami właściciel lub użytkownik urządzeń.
3. Koszty przełożenia urządzeń liniowych w pasie drogowym, wynikające z naruszenia lub konieczności zmian stanu dotychczasowego urządzenia liniowego, w wysokości odpowiadającej wartości tych urządzeń i przy zachowaniu dotychczasowych właściwości użytkowych i parametrów technicznych, z zastrzeżeniem ust. 4, pokrywa zarządca drogi.
4. Jeżeli w wyniku uzgodnień zarządcy drogi z zainteresowaną stroną zostaną wprowadzone ulepszenia urządzeń, koszty tych ulepszeń pokrywa odpowiednio ich właściciel lub użytkownik.
5. Przekazanie przez zarządcę drogi urządzeń, o których mowa w ust. 2–4, wykonywanych w pasie drogowym, osobie uprawnionej następuje nieodpłatnie, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Art. 33.

Wykonanie skrzyżowań nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów, o których mowa w art. 32 ust. 1, oraz linii kolejowych, powodujące naruszenie stanu istniejącej drogi lub konieczność dokonania zmian elementów drogi, należy do inwestora zlecającego budowę lub przebudowę tych obiektów.

Rozdział 4
Pas drogowy**Art. 34.**

Odległość granicy pasa drogowego od zewnętrznej krawędzi wykopu, nasypu, rowu lub od innych urządzeń wymienionych w art. 4 pkt 1 i 2 powinna wynosić co najmniej 0,75 m, a dla autostrad i dróg ekspresowych – co najmniej 2 m.

Art. 35.

1. Zarządca drogi sporządza i weryfikuje okresowo plany rozwoju sieci drogowej i przekazuje je, niezwłocznie po sporządzeniu, organom właściwym w sprawie sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego.

2. W planach zagospodarowania przestrzennego województwa i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego przewidziana jest pod przyszłą budowę dróg pas terenu o szerokości uwzględniającej ochronę użytkowników dróg i terenu przyległego przed wzajemnym niekorzystnym oddziaływaniem.
3. Zmianę zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, w szczególności polegającą na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zarządca drogi uzgadnia w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego tą zmianą.
4. W pasie terenu, o którym mowa w ust. 2, mogą być wznoszone tylko tymczasowe obiekty budowlane oraz urządzenia budowlane związane z obiektami budowlanymi. Ich usunięcie w wypadku budowy drogi następuje na koszt właściciela, bez odszkodowania.
5. Nieruchomości położone w pasie, o którym mowa w ust. 2, stanowiące własność Skarbu Państwa, przeznaczone pod przyszłą budowę drogi, nie mogą być zbyte bez zgody właściwego zarządcy drogi.

Art. 36.

W przypadku zajęcia pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi lub niezgodnie z warunkami podanymi w tym zezwoleniu właściwy zarządca drogi orzeka, w drodze decyzji administracyjnej, o jego przywróceniu do stanu poprzedniego. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku zajęcia pasa drogowego bez zezwolenia zarządcy drogi lub niezgodnie z warunkami podanymi w tym zezwoleniu, wymagającego podjęcia przez właściwy organ nadzoru budowlanego decyzji o rozbiórce obiektu budowlanego.

Art. 37. (uchylony).

Art. 38.

1. Istniejące w pasie drogowym obiekty budowlane i urządzenia niezwiązane z gospodarką drogową lub obsługą ruchu, które nie powodują zagrożenia i utrudnień ruchu drogowego i nie zakłócają wykonywania zadań zarządu drogi, mogą pozostać w dotychczasowym stanie.
2. Przebudowa lub remont obiektów budowlanych lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody zarządcy drogi, a w przypadku gdy planowane roboty są objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę, również uzgodnienia projektu budowlanego.
3. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, powinno nastąpić w terminie 14 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o taką zgodę. Niezajęcie stanowiska w tym terminie uznaje się jako wyrażenie zgody. Odmowa wyrażenia zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 39.

1. Zabrania się dokonywania w pasie drogowym czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie jej

trwałości oraz zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. W szczególności zabrania się:

- 1) lokalizacji obiektów budowlanych, umieszczania urządzeń, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;
- 2) włóczenia po drogach oraz porzucania na nich przedmiotów lub używania pojazdów niszczących nawierzchnię drogi;
- 3) poruszania się po drogach pojazdów nienormatywnych;
- 4) samowolnego ustawiania, zmieniania i uszkodzania znaków drogowych i urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających;
- 5) umieszczania reklam poza obszarami zabudowanymi, z wyjątkiem parkingów;
- 6) umieszczania urządzeń zastępujących obowiązujące znaki drogowe;
- 7) niszczenia rowów, skarp, nasypów i wykopów oraz samowolnego rozkopywania drogi;
- 8) zaorywania lub zwężania w inny sposób pasa drogowego;
- 9) odprowadzania wody i ścieków z urządzeń melioracyjnych, gospodarskich lub zakładowych do rowów przydrożnych lub na jezdnię drogi;
- 10) wypasania zwierząt gospodarskich;
- 11) rozniecania ognisk w pobliżu drogowych obiektów inżynierskich i przepraw promowych oraz przejeżdżania przez nie z otwartym ogniem;
- 12) usuwania, niszczenia i uszkodzania zadrzewień przydrożnych.

2. (uchylony).

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, z zastrzeżeniem ust. 7, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej.

3a. W decyzji, o której mowa w ust. 3, określa się w szczególności: rodzaj inwestycji, sposób, miejsce i warunki jej umieszczenia w pasie drogowym oraz pouczenie inwestora, że przed rozpoczęciem robót budowlanych jest zobowiązany do:

- 1) uzyskania pozwolenia na budowę lub zgłoszenia budowy albo wykonywania robót budowlanych;
- 2) uzgodnienia z zarządcą drogi, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, projektu budowlanego obiektu lub urządzenia, o którym mowa w ust. 3;
- 3) uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, dotyczącego prowadzenia robót w pasie drogowym lub na umieszczenie w nim obiektu lub urządzenia.

4. Utrzymanie obiektów i urządzeń, o których mowa w ust. 3, należy do ich posiadaczy.

5. Jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia urządzenia lub obiektu, o którym mowa w ust. 3, koszt tego przełożenia ponosi:

- 1) zarządca drogi – w przypadku gdy okres umieszczenia urządzenia lub obiektu w pasie drogowym jest krótszy lub równy 4 lata, licząc od dnia wydania zezwolenia przez zarządcę drogi, pod warunkiem zachowania dotychczasowo-

- wych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych urządzenia lub obiektu;
- 2) właściciel urządzenia lub obiektu – w przypadku gdy:
 - a) okres umieszczenia urządzenia lub obiektu w pasie drogowym jest dłuższy niż 4 lata, licząc od dnia wydania zezwolenia przez zarządcę drogi,
 - b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w urządzeniu lub obiekcie.
 6. Zarządca drogi w trakcie budowy lub przebudowy drogi może zlokalizować w pasie drogowym kanał technologiczny, służący umieszczeniu podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, w szczególności linii telekomunikacyjnych.
 7. Zarządca drogi udostępnia, w drodze umowy dzierżawy lub najmu, kanały technologiczne, o których mowa w ust. 6, zainteresowanym podmiotom wybranym w drodze przetargu, z zachowaniem przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Zarządca drogi pobiera z tego tytułu opłaty w wysokości ustalonej w umowie.
 8. Wykonywanie zadań związanych z zarządzaniem kanałami technologicznymi, o których mowa w ust. 6, zarządca drogi może powierzyć, w drodze umowy, podmiotowi wyłonionemu w drodze przetargu, z zachowaniem przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 40.

1. Zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg wymaga zezwolenia zarządcy drogi, w drodze decyzji administracyjnej.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:
 - 1) prowadzenia robót w pasie drogowym;
 - 2) umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;
 - 3) umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam;
 - 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1–3.
3. Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę.
4. Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych zajętej powierzchni pasa drogowego, stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego i liczby dni zajmowania pasa drogowego, przy czym zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień.
5. Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie

inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim.

6. Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego.
7. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, ustala dla dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł.
8. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł.
9. Przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:
 - 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
 - 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
 - 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
 - 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
 - 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.
10. Zajęcie pasa drogowego o powierzchni mniejszej niż 1 m² lub powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego lub urządzenia mniejszej niż 1 m² jest traktowane jak zajęcie 1 m² pasa drogowego.
11. Opłatę, o której mowa w ust. 3, ustala, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy zarządca drogi przy udzielaniu zezwolenia na zajęcie pasa drogowego.
12. Za zajęcie pasa drogowego:
 - 1) bez zezwolenia zarządcy drogi,
 - 2) z przekroczeniem terminu zajęcia określonego w zezwoleniu zarządcy drogi,
 - 3) o powierzchni większej niż określona w zezwoleniu zarządcy drogi – zarządca drogi wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 10-krotności opłaty ustalonej zgodnie z ust. 4–6.
13. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 3, oraz kary, o której mowa w ust. 12, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 13a.
- 13a. Opłatę roczną, o której mowa w ust. 5, za pierwszy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym uiszcza się w terminie określonym w ust. 13, a za lata następne w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, z góry za dany rok.

14. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie konieczności usunięcia awarii urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a znajdujących się w pasie drogowym. Po zlokalizowaniu awarii prowadzący roboty niezwłocznie zawiadamia o tym zarządcę drogi i w porozumieniu z nim określa termin i powierzchnię zajętego pasa drogowego.
- 14a. Zarządca drogi określa, w drodze decyzji administracyjnej, warunki zajęcia pasa drogowego, o którym mowa w ust. 14, oraz warunki jego przywrócenia do stanu poprzedniego, a także ustala wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4.
- 14b. Za wejście w pas drogowy, o którym mowa w ust. 14, bez zawiadomienia zarządcy drogi, przekroczenie ustalonego terminu i powierzchni zajęcia pasa drogowego zarządca drogi wymierza karę pieniężną zgodnie z ust. 12.
15. Zajmujący pas drogowy jest obowiązany zapewnić bezpieczne warunki ruchu i przywrócić pas do poprzedniego stanu użyteczności w określonym terminie.
16. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa warunki niezbędne do udzielenia zezwoleń na zajmowanie pasa drogowego na cele, o których mowa w ust. 2, mając na względzie bezpieczeństwo użytkowania i ochronę dróg.

Art. 40a.

1. Opłaty określone w art. 13 ust. 1 i 2, art. 13f ust. 1 i art. 40 ust. 3 oraz kary pieniężne określone w art. 13g ust. 1, art. 29a ust. 1 i 2 oraz art. 40 ust. 12, a także opłaty z tytułu umów zawieranych na podstawie art. 22 ust. 2 i art. 39 ust. 7, są przekazywane odpowiednio do budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.
- 1a. W przypadku zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym opłaty pobierane przez partnera prywatnego, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, art. 13 ust. 2 pkt 1, oraz opłata dodatkowa, o której mowa w art. 13f ust. 1, stanowią przychody partnera prywatnego.
- 1b. W przypadku powierzenia drogowej spółce specjalnego przeznaczenia pobierania opłat, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1, mogą one stanowić przychód tej spółki, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia tak stanowi.
2. Opłaty za przejazdy pojazdów nienormatywnych, których trasa przebiega przez granicę państwa, określone w art. 13c ust. 1 pkt 2, i kary, o których mowa w art. 13g ust. 1, dotyczące tych pojazdów, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, o którym mowa w ust. 1.
3. Środki z opłat i kar gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, o którym mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu ich otrzymania na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego, z przeznaczeniem na budowę, przebudowę, remont, utrzymanie i ochronę dróg krajowych, drogowych obiektów inżynierskich i przepraw promowych oraz na zakup urządzeń do ważenia pojazdów.

Art. 40b.

1. Osoby upoważnione przez naczelnika urzędu celnego są uprawnione do kontroli pojazdów wykonujących międzynarodowy transport drogowy w zakresie masy, nacisków osi lub wymiarów określonych przepisami Prawa o ruchu drogowym.
2. W przypadku przekroczenia dopuszczalnej masy całkowitej, nacisków osi lub wymiarów pojazdów naczelnicy urzędów celnych pobierają opłaty ustalone zgodnie z art. 13c ust. 4 i wymierzają kary pieniężne ustalone zgodnie z art. 13g ust. 2.
3. Urzędy celne otrzymują prowizję od pobranych opłat i kar pieniężnych.
4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość prowizji, o której mowa w ust. 3, oraz sposób jej pobierania i rozliczania z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad. Wysokość prowizji jest uzależniana od wysokości pobranych opłat.

Art. 40c.

1. W przypadku stwierdzenia, że pojazd przekracza dopuszczalną masę całkowitą, naciski osi, wymiary lub przejazd pojazdu odbywa się bez zezwolenia wymaganego przepisami o ruchu drogowym, inspektor Inspekcji Transportu Drogowego oraz funkcjonariusz Policji mają prawo wymierzania i pobierania kary pieniężnej, ustalonej zgodnie z art. 13g ust. 2.
2. Od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego w stosunku do organu, który karę tę wymierzył, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Art. 40d.

1. W przypadku nieterminowego uiszczenia opłat określonych w art. 13 ust. 1 pkt 2 i art. 40 ust. 3, opłat wynikających z umów zawieranych zgodnie z art. 22 ust. 2 i art. 39 ust. 7 oraz kar pieniężnych określonych w art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12 pobiera się odsetki ustawowe.
2. Opłaty określone w art. 13 ust. 1 pkt 2 i art. 40 ust. 3 wraz z odsetkami za zwłokę, opłaty określone w art. 13f ust. 1 oraz kary pieniężne określone w art. 29a ust. 1 i 2 i art. 40 ust. 12 wraz z odsetkami za zwłokę podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Obowiązek uiszczenia opłat określonych w art. 13 ust. 1 pkt 2, art. 13f ust. 1 i art. 40 ust. 3 oraz kar pieniężnych określonych w art. 13g ust. 1, art. 29a ust. 1 i 2 oraz w art. 40 ust. 12 przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym opłaty lub kary powinny zostać uiszczone.

Art. 41.

1. Koszty związane z określeniem tras przejazdu oraz przystosowaniem odcinków dróg do przejazdu pojazdów nienormatywnych pokrywa dokonujący tych przejazdów.
2. Koszty związane z:

- 1) określeniem tras przejazdu – ustala organ właściwy do wydania zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego;
- 2) przystosowaniem odcinków dróg do przejazdu pojazdów nienormatywnych, z wyjątkiem kosztów dostaw, usług i robót wskazanych w zezwoleniu na przejazd pojazdem nienormatywnym, wykonywanych przez dokonującego przejazdu pojazdem nienormatywnym lub na jego rzecz przez odpowiednie podmioty – ustala właściwy zarządca drogi.
3. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, określa sposób ustalania kosztów, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich pokrywania przez dokonującego przejazdu pojazdem nienormatywnym, mając na uwadze długość przejazdu i stopień przystosowania trasy przejazdu.
4. Minister właściwy do spraw transportu ustala, w drodze rozporządzenia, wykaz dróg krajowych, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t, mając na uwadze stan techniczny dróg oraz ochronę dróg przed zniszczeniem.
5. Minister właściwy do spraw transportu ustala, w drodze rozporządzenia, wykaz dróg krajowych oraz dróg wojewódzkich, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 10 t, mając na uwadze potrzebę zapewnienia ruchu tranzytowego.
6. Drogi inne niż określone na podstawie ust. 4 i 5 stanowią sieć dróg, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 8 t.

Art. 42.

1. Zabrania się umieszczania nadziemnych urządzeń liniowych, w szczególności linii energetycznej, telekomunikacyjnej, rurociągu, taśmociągu, wzdłuż pasów drogowych, poza terenem zabudowy, w odległości mniejszej niż 5 m od granicy pasa, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z potrzebami obronnymi i zadaniami na rzecz obronności kraju oraz ochrony środowiska umieszczenie urządzenia liniowego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 może nastąpić za zgodą zarządcy drogi, którą zarządca drogi wydaje inwestorowi przed uzyskaniem pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem budowy albo wykonywania robót budowlanych. Przepis art. 38 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
3. Urządzenia liniowe, o których mowa w ust. 1, mogą być umieszczane:
 - 1) na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – na skarpach nasypów drogowych, z wyjątkiem nasypów spełniających jednocześnie funkcję wałów przeciwpowodziowych, a w przypadku braku takiej możliwości – na krawędzi korony drogi,
 - 2) na terenach górskich, zalesionych i w parkach narodowych – w pasie drogowym poza koroną drogi– na warunkach określonych przez zarządcę drogi i za jego zgodą. Przepis art. 38 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
4. Zarządca drogi wydaje zgodę, o której mowa w ust. 3, przed uzyskaniem przez inwestora pozwolenia na budowę lub zgłoszenia budowy albo wykonywania robót budowlanych.

Art. 43.

1. Obiekty budowlane przy drogach powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej:

Lp.	Rodzaj drogi	W terenie zabudowy	Poza terenem zabudowy
1	Autostrada	30 m	50 m
2	Droga ekspresowa	20 m	40 m
3	Droga ogólnodostępna:		
	a) krajowa	10 m	25 m
	b) wojewódzka, powiatowa	8 m	20 m
	c) gminna	6 m	15 m

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze, o której mowa w ust. 1 lp. 3 tabeli, w odległości mniejszej niż określona w ust. 1, może nastąpić wyłącznie za zgodą zarządcy drogi, wydaną przed uzyskaniem przez inwestora obiektu pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem budowy albo wykonywania robót budowlanych. Przepis art. 38 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się przy sytuowaniu reklam poza terenem zabudowy.

Rozdział 5

(uchylony).

Rozdział 6**Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe****Art. 48–50.** (pominięte).⁸⁾**Art. 51.**

1. Z dniem wejścia ustawy w życie:
- 1) grunty państwowe położone poza granicami miast, oddane osobom fizycznym w zamian za grunty zajęte pod budowę dróg publicznych, stają się z mocy prawa własnością tych osób; grunty takie położone w granicach miast przechodzą na własność lub w użytkowanie wieczyste osób fizycznych, stosownie do przepisów szczególnych;
 - 2) grunty oddane i zajęte pod drogi publiczne, wybudowane z udziałem czynu społecznego i istniejące w tym dniu, stają się z mocy prawa własnością Państwa.
2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do gruntów zajętych pod istniejące drogi publiczne, w odniesieniu do których zostało wszczęte postępowanie wywłaszczeniowe przed dniem wejścia ustawy w życie.

⁸⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

Art. 52.

Traci moc ustawa z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90 oraz z 1971 r. Nr 12, poz. 115).

Art. 53.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 1985 r.

Załączniki do ustawy
z dnia 21 marca 1985 r.

Załącznik nr 1

**WIELKOŚCI PARAMETRÓW ORAZ STAWKI OPŁATY,
O KTÓREJ MOWA W ART. 13C UST. 1 PKT 1**

Lp.	Wyszczególnienie	Stawka opłaty w zł za 1 km
1	2	3
1	Za przekroczenie dopuszczalnej długości pojazdu lub pojazdu z ładunkiem za każdy rozpoczęty 1 m ponad dopuszczalną długość	0,15
2	Za przekroczenie wysokości pojazdu lub pojazdu z ładunkiem: a) od wartości dopuszczalnej 4,00 m do 4,50 m włącznie b) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,10 m ponad 4,50 m	0,15 0,20
3	Za przekroczenie szerokości pojazdu lub pojazdu z ładunkiem: a) od wartości dopuszczalnej 2,55 m do 3,20 m szerokości pojazdu włącznie b) ponad 3,20 m do 4,50 m szerokości pojazdu włącznie c) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,50 m ponad 4,50 m	0,20 0,45 0,40
4	Za przekroczenie szerokości pojazdu ciężarowego z nadwoziem rodzaju furgon, jeżeli jego ściany są zaopatrzone w izolację termiczną, a grubość ściany bocznej wraz z izolacją termiczną jest nie mniejsza niż 45 mm: a) od wartości dopuszczalnej 2,60 m do 3,20 m szerokości pojazdu włącznie b) ponad 3,20 m do 4,50 m szerokości pojazdu włącznie c) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,50 m ponad 4,50 m	0,20 0,45 0,40
5	Za przekroczenie szerokości pojazdu wolnobieżnego, ciągnika rolniczego z maszyną zawieszoną i przyczepy specjalnej lub pojazdów tych wraz z ładunkiem: a) od wartości dopuszczalnej 3,00 m do 3,20 m szerokości pojazdu włącznie b) ponad 3,20 m do 4,50 m szerokości pojazdu włącznie c) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,50 m ponad 4,50 m	0,20 0,45 0,40
6	Za przekroczenie dopuszczalnych nacisków osi na drogach, na których jest dopuszczony ruch pojazdów o naciskach osi do 8,0 t: 1) dla pojedynczej osi nienapędowej o nacisku osi: a) do 8,0 t włącznie b) powyżej 8,0 t do 8,5 t c) powyżej 8,5 t do 9,0 t d) powyżej 9,0 t do 9,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 9,5 t dodatkowo 2) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi mniejszej niż 1,0 m o sumie nacisków osi: a) do 8,8 t włącznie b) powyżej 8,8 t do 9,3 t c) powyżej 9,3 t do 9,8 t d) powyżej 9,8 t do 10,3 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 10,3 t dodatkowo	0,00 0,50 1,10 1,80 1,30 0,00 0,50 1,10 1,80 1,30

<p>3) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,0 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 13,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 13,0 t do 14,0 t</p> <p>c) powyżej 14,0 t do 15,0 t</p> <p>d) powyżej 15,0 t do 16,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 16,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,50</p> <p>1,20</p> <p>2,10</p> <p>1,80</p>
<p>4) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 14,5 t włącznie</p> <p>b) powyżej 14,5 t do 15,5 t</p> <p>c) powyżej 15,5 t do 16,5 t</p> <p>d) powyżej 16,5 t do 17,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,5 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,70</p> <p>1,70</p> <p>2,80</p> <p>2,20</p>
<p>5) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 19,5 t włącznie</p> <p>b) powyżej 19,5 t do 21,0 t</p> <p>c) powyżej 21,0 t do 22,5 t</p> <p>d) powyżej 22,5 t do 24,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 24,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>1,00</p> <p>2,20</p> <p>3,70</p> <p>2,90</p>
<p>6) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m i nie większej niż 1,4 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 21,8 t włącznie</p> <p>b) powyżej 21,8 t do 23,3 t</p> <p>c) powyżej 23,3 t do 24,8 t</p> <p>d) powyżej 24,8 t do 26,3 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 26,3 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>1,20</p> <p>2,70</p> <p>4,50</p> <p>3,50</p>
<p>7) dla pojedynczej osi napędowej pojazdów silnikowych o nacisku osi:</p> <p>a) do 8,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 8,0 t do 8,5 t</p> <p>c) powyżej 8,5 t do 9,0 t</p> <p>d) powyżej 9,0 t do 9,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 9,5 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,25</p> <p>0,60</p> <p>1,00</p> <p>0,75</p>
<p>8) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 13,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 13,0 t do 14,0 t</p> <p>c) powyżej 14,0 t do 15,0 t</p> <p>d) powyżej 15,0 t do 16,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 16,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,30</p> <p>0,65</p> <p>1,10</p> <p>0,90</p>
<p>9) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 14,5 t włącznie</p> <p>b) powyżej 14,5 t do 15,5 t</p> <p>c) powyżej 15,5 t do 16,5 t</p> <p>d) powyżej 16,5 t do 17,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,5 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,40</p> <p>0,85</p> <p>1,45</p> <p>1,20</p>
<p>10) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 7,6 t, o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 15,2 t włącznie</p> <p>b) powyżej 15,2 t do 16,2 t</p> <p>c) powyżej 16,2 t do 17,2 t</p> <p>d) powyżej 17,2 t do 18,2 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 18,2 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,40</p> <p>0,85</p> <p>1,45</p> <p>1,20</p>

	11) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową*): a) do 6,0 t włącznie b) powyżej 6,0 t do 6,5 t c) powyżej 6,5 t do 7,0 t d) powyżej 7,0 t do 7,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 7,5 t dodatkowo	0,00 0,30 0,60 1,00 0,80
	12) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową *): a) do 6,5 t włącznie b) powyżej 6,5 t do 7,0 t c) powyżej 7,0 t do 7,5 t d) powyżej 7,5 t do 8,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,0 t dodatkowo	0,00 0,30 0,70 1,20 1,00
7	Za przekroczenie dopuszczalnych nacisków osi na drogach, na których jest dopuszczony ruch pojazdów o naciskach osi do 10,0 t: 1) dla pojedynczej osi nienapędowej o nacisku osi: a) do 10,0 t włącznie b) powyżej 10,0 t do 10,5 t c) powyżej 10,5 t do 11,0 t d) powyżej 11,0 t do 11,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 11,5 t dodatkowo	0,00 0,40 0,90 1,40 0,90
	2) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi mniejszej niż 1,0 m o sumie nacisków osi: a) do 11,0 t włącznie b) powyżej 11,0 t do 11,5 t c) powyżej 11,5 t do 12,0 t d) powyżej 12,0 t do 12,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 12,5 t dodatkowo	0,00 0,40 0,90 1,40 0,90
	3) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,0 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 14,4 t włącznie b) powyżej 14,4 t do 15,4 t c) powyżej 15,4 t do 16,4 t d) powyżej 16,4 t do 17,4 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,4 t dodatkowo	0,00 0,50 1,00 1,70 1,10
	4) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi: a) do 16,0 t włącznie b) powyżej 16,0 t do 17,0 t c) powyżej 17,0 t do 18,0 t d) powyżej 18,0 t do 19,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo	0,00 0,60 1,20 1,90 1,60
	5) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 21,0 t włącznie b) powyżej 21,0 t do 22,5 t c) powyżej 22,5 t do 24,0 t d) powyżej 24,0 t do 25,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 25,5 t dodatkowo	0,00 0,60 1,60 2,50 1,60
	6) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m i nie większej niż 1,4 m o sumie nacisków osi: a) do 24,0 t włącznie b) powyżej 24,0 t do 25,5 t c) powyżej 25,5 t do 27,0 t d) powyżej 27,0 t do 28,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 28,5 t dodatkowo	0,00 0,90 1,80 2,80 1,80

	7) dla pojedynczej osi napędowej pojazdów silnikowych o nacisku osi: a) do 10 t włącznie b) powyżej 10,0 t do 10,5 t c) powyżej 10,5 t do 11,0 t d) powyżej 11,0 t do 11,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 11,5 t dodatkowo	0,00 0,25 0,60 0,95 0,65
	8) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 14,4 t włącznie b) powyżej 14,4 t do 15,4 t c) powyżej 15,4 t do 16,4 t d) powyżej 16,4 t do 17,4 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,4 t dodatkowo	0,00 0,20 0,45 0,70 0,40
	9) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi: a) do 16,0 t włącznie b) powyżej 16,0 t do 17,0 t c) powyżej 17,0 t do 18,0 t d) powyżej 18,0 t do 19,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo	0,00 0,25 0,60 0,90 0,75
	10) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 8,5 t, o sumie nacisków osi: a) do 17,0 t włącznie b) powyżej 17,0 t do 18,0 t c) powyżej 18,0 t do 19,0 t d) powyżej 19,0 t do 20,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 20,0 t dodatkowo	0,00 0,25 0,60 0,90 0,75
	11) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową*): a) do 6,5 t włącznie b) powyżej 6,5 t do 7,0 t c) powyżej 7,0 t do 7,5 t d) powyżej 7,5 t do 8,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,0 t dodatkowo	0,00 0,30 0,60 0,90 0,60
	12) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową *): a) do 7,3 t włącznie b) powyżej 7,3 t do 7,8 t c) powyżej 7,8 t do 8,3 t d) powyżej 8,3 t do 8,8 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,8 t dodatkowo	0,00 0,30 0,60 0,90 0,60
8	Za przekroczenie dopuszczalnych nacisków osi na drogach, na których jest dopuszczony ruch pojazdów o naciskach osi do 11,5 t: 1) dla pojedynczej osi nienapędowej o nacisku osi: a) do 10,0 t włącznie b) powyżej 10,0 t do 10,5 t c) powyżej 10,5 t do 11,0 t d) powyżej 11,0 t do 11,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 11,5 t dodatkowo	0,00 0,10 0,30 0,50 0,40
	2) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi mniejszej niż 1,0 m o sumie nacisków osi: a) do 11,0 t włącznie b) powyżej 11,0 t do 11,5 t c) powyżej 11,5 t do 12,0 t d) powyżej 12,0 t do 12,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 12,5 t dodatkowo	0,00 0,10 0,30 0,50 0,40

<p>3) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,0 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 16,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 16,0 t do 17,0 t</p> <p>c) powyżej 17,0 t do 18,0 t</p> <p>d) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,30</p> <p>0,50</p> <p>0,90</p> <p>0,70</p>
<p>4) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 18,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>c) powyżej 19,0 t do 20,0 t</p> <p>d) powyżej 20,0 t do 21,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 21,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,40</p> <p>0,80</p> <p>1,20</p> <p>0,60</p>
<p>5) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 21,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 21,0 t do 22,5 t</p> <p>c) powyżej 22,5 t do 24,0 t</p> <p>d) powyżej 24,0 t do 25,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 25,5 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,40</p> <p>0,90</p> <p>1,50</p> <p>0,90</p>
<p>6) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m i nie większej niż 1,4 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 24,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 24,0 t do 25,5 t</p> <p>c) powyżej 25,5 t do 27,0 t</p> <p>d) powyżej 27,0 t do 28,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 28,5 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,50</p> <p>0,80</p> <p>1,40</p> <p>1,00</p>
<p>7) dla pojedynczej osi napędowej pojazdów silnikowych o nacisku osi:</p> <p>a) do 11,5 t włącznie</p> <p>b) powyżej 11,5 t do 12,0 t</p> <p>c) powyżej 12,0 t do 12,5 t</p> <p>d) powyżej 12,5 t do 13,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 13,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,10</p> <p>0,25</p> <p>0,45</p> <p>0,30</p>
<p>8) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 16,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 16,0 t do 17,0 t</p> <p>c) powyżej 17,0 t do 18,0 t</p> <p>d) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,10</p> <p>0,20</p> <p>0,35</p> <p>0,25</p>
<p>9) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 18,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>c) powyżej 19,0 t do 20,0 t</p> <p>d) powyżej 20,0 t do 21,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 21,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,10</p> <p>0,25</p> <p>0,40</p> <p>0,25</p>
<p>10) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 9,5 t, o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 19,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 19,0 t do 20,0 t</p> <p>c) powyżej 20,0 t do 21,0 t</p> <p>d) powyżej 21,0 t do 22,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 22,0 t dodatkowo</p>	<p>0,00</p> <p>0,10</p> <p>0,25</p> <p>0,40</p> <p>0,25</p>

	11) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową*): a) do 7,0 t włącznie b) powyżej 7,0 t do 7,5 t c) powyżej 7,5 t do 8,0 t d) powyżej 8,0 t do 8,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,5 t dodatkowo	0,00 0,20 0,30 0,60 0,40
	12) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową *): a) do 8,0 t włącznie b) powyżej 8,0 t do 8,5 t c) powyżej 8,5 t do 9,0 t d) powyżej 9,0 t do 9,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 9,5 t dodatkowo	0,00 0,20 0,30 0,60 0,40
9	Za przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej: 1) przyczepy dwuosiowej: a) do 18,0 t włącznie b) powyżej 18,0 t do 23,0 t c) powyżej 23,0 t do 28,0 t d) powyżej 28,0 t do 38,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 38,0 t dodatkowo	0,00 0,50 1,20 2,40 1,80
	2) przyczepy trzyosiowej: a) do 24,0 t włącznie b) powyżej 24,0 t do 29,0 t c) powyżej 29,0 t do 34,0 t d) powyżej 34,0 t do 44,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 44,0 t dodatkowo	0,00 0,50 1,20 2,40 1,80
	3) zespołu pojazdów składającego się z dwuosiowego lub trzyosiowego pojazdu samochodowego i trzyosiowej przyczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0,00 0,50 1,20 2,40 3,60
	4) zespołu pojazdów składającego się z trzyosiowego pojazdu samochodowego i dwuosiowej przyczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0,00 0,50 1,20 2,40 3,60
	5) pojazdu członowego składającego się z dwuosiowego ciągnika siodłowego i trzyosiowej naczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0,00 0,50 1,20 2,40 3,60
	6) pojazdu członowego składającego się z trzyosiowego ciągnika siodłowego i dwu- lub trzyosiowej naczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0,00 0,50 1,20 2,40 3,60

7) pojazdu członowego składającego się z trzyosiowego ciągnika siodłowego i trzyosiowej naczepy przewożącej 40-stopowy kontener ISO w transporcie kombinowanym:	
a) do 44,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 44,0 t do 54,0 t	0,50
c) powyżej 54,0 t do 68,0 t	1,20
d) powyżej 68,0 t do 84,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 84,0 t dodatkowo	3,60
8) zespołu pojazdów mających 4 osie, składających się z dwuosiowego pojazdu samochodowego i dwuosiowej przyczepy:	
a) do 36,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 36,0 t do 46,0 t	0,50
c) powyżej 46,0 t do 60,0 t	1,20
d) powyżej 60,0 t do 76,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 76,0 t dodatkowo	3,60
9) pojazdu członowego mającego 4 osie, składającego się z dwuosiowego ciągnika siodłowego i dwuosiowej naczepy, jeżeli odległość pomiędzy osiami naczepy wynosi co najmniej 1,3 m:	
a) do 36,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 36,0 t do 46,0 t	0,50
c) powyżej 46,0 t do 60,0 t	1,20
d) powyżej 60,0 t do 76,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 76,0 t dodatkowo	3,60
10) pojazdu członowego mającego 4 osie, składającego się z dwuosiowego ciągnika siodłowego i dwuosiowej naczepy, jeżeli odległość pomiędzy osiami naczepy jest większa niż 1,8 m oraz jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne:	
a) do 38,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 38,0 t do 48,0 t	0,50
c) powyżej 48,0 t do 62,0 t	1,20
d) powyżej 62,0 t do 78,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 78,0 t dodatkowo	3,60
11) pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy, zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 13 marca 2003 r.:	
a) do 42,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 42,0 t do 52,0 t	0,50
c) powyżej 52,0 t do 66,0 t	1,20
d) powyżej 66,0 t do 82,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 82,0 t dodatkowo	3,60
12) dwuosiowego pojazdu samochodowego:	
a) do 18,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 18,0 t do 23,0 t	0,50
c) powyżej 23,0 t do 28,0 t	1,20
d) powyżej 28,0 t do 38,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 38,0 t dodatkowo	1,80
13) trzyosiowego pojazdu samochodowego:	
a) do 25,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 25,0 t do 30,0 t	0,50
c) powyżej 30,0 t do 35,0 t	1,20
d) powyżej 35,0 t do 45,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 45,0 t dodatkowo	1,80
14) trzyosiowego pojazdu samochodowego o osi napędowej wyposażonej w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w opony bliźniacze, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 9,5 t:	
a) do 26,0 t włącznie	0,00
b) powyżej 26,0 t do 31,0 t	0,50
c) powyżej 31,0 t do 36,0 t	1,20
d) powyżej 36,0 t do 46,0 t	2,40
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 46,0 t dodatkowo	1,80

15) czteroosiowego pojazdu samochodowego z dwoma osiami kierowanymi, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w opony bliźniacze, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 9,5 t: a) do 32,0 t włącznie b) powyżej 32,0 t do 37,0 t c) powyżej 37,0 t do 42,0 t d) powyżej 42,0 t do 52,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 52,0 dodatkowo	 0,00 0,50 1,20 2,40 1,80
16) trzyosiowego autobusu przegubowego: a) do 28,0 t włącznie b) powyżej 28,0 t do 33,0 t c) powyżej 33,0 t do 38,0 t d) powyżej 38,0 t do 48,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 48,0 dodatkowo	 0,00 0,50 1,20 2,40 1,80

*) Jeżeli przekroczenia dopuszczalnych nacisków osi składowych osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przekraczają dopuszczalne wartości, opłatę ustala się od każdego przekroczenia oddzielnie.

Załącznik nr 2

**WIELKOŚCI PARAMETRÓW ORAZ KAR PIENIĘŻNYCH, O KTÓRYCH
MOWA W ART. 13G UST. 1**

Lp.	Wyszczególnienie	Wysokość kary w zł
1	2	3
1	Za przekroczenie dopuszczalnej długości pojazdu lub pojazdu z ładunkiem za każdy rozpoczęty 1 m ponad dopuszczalną długość	120
2	Za przekroczenie wysokości pojazdu lub pojazdu z ładunkiem: a) od wartości dopuszczalnej 4,00 m do 4,50 m włącznie b) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,10 m ponad 4,50 m	120 160
3	Za przekroczenie szerokości pojazdu lub pojazdu z ładunkiem: a) od wartości dopuszczalnej 2,55 m do 3,20 m szerokości pojazdu włącznie b) ponad 3,20 m do 4,50 m szerokości pojazdu włącznie c) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,50 m ponad 4,50 m	160 360 320
4	Za przekroczenie szerokości pojazdu ciężarowego z nadwoziem rodzaju furgon, jeżeli jego ściany są zaopatrzone w izolację termiczną, a grubość ściany bocznej wraz z izolacją termiczną jest nie mniejsza niż 45 mm: a) od wartości dopuszczalnej 2,60 m do 3,20 m szerokości pojazdu włącznie b) ponad 3,20 m do 4,50 m szerokości pojazdu włącznie c) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,50 m ponad 4,50 m	160 360 320
5	Za przekroczenie szerokości pojazdu wolnobieżnego, ciągnika rolniczego z maszyną zawieszaną i przyczepy specjalnej lub pojazdów tych wraz z ładunkiem: a) od wartości dopuszczalnej 3,00 m do 3,20 m szerokości pojazdu włącznie b) ponad 3,20 m do 4,50 m szerokości pojazdu włącznie c) dodatkowo za każde rozpoczęte 0,50 m ponad 4,50 m	160 360 320
6	Za przekroczenie dopuszczalnych nacisków osi na drogach, na których jest dopuszczony ruch pojazdów o naciskach osi do 8,0 t: 1) dla pojedynczej osi nienapędowej o nacisku osi: a) do 8,0 t włącznie b) powyżej 8,0 t do 8,5 t c) powyżej 8,5 t do 9,0 t d) powyżej 9,0 t do 9,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 9,5 t dodatkowo	0 600 1 320 2 160 1 560
	2) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi mniejszej niż 1,0 m o sumie nacisków osi: a) do 8,8 t włącznie b) powyżej 8,8 t do 9,3 t c) powyżej 9,3 t do 9,8 t d) powyżej 9,8 t do 10,3 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 10,3 t dodatkowo	0 600 1 320 2 160 1 560
	3) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,0 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 13,0 t włącznie b) powyżej 13,0 t do 14,0 t c) powyżej 14,0 t do 15,0 t d) powyżej 15,0 t do 16,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 16,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 520 2 160

4) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi: a) do 14,5 t włącznie b) powyżej 14,5 t do 15,5 t c) powyżej 15,5 t do 16,5 t d) powyżej 16,5 t do 17,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,5 t dodatkowo	0 840 2 040 3 360 2 640
5) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 19,5 t włącznie b) powyżej 19,5 t do 21,0 t c) powyżej 21,0 t do 22,5 t d) powyżej 22,5 t do 24,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 24,0 t dodatkowo	0 2 000 4 400 7 400 5 800
6) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m i nie większej niż 1,4 m o sumie nacisków osi: a) do 21,8 t włącznie b) powyżej 21,8 t do 23,3 t c) powyżej 23,3 t do 24,8 t d) powyżej 24,8 t do 26,3 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 26,3 t dodatkowo	0 2 400 5 400 9 000 7 000
7) dla pojedynczej osi napędowej pojazdów silnikowych o nacisku osi: a) do 8,0 t włącznie b) powyżej 8,0 t do 8,5 t c) powyżej 8,5 t do 9,0 t d) powyżej 9,0 t do 9,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 9,5 t dodatkowo	0 300 720 1 200 900
8) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 13,0 t włącznie b) powyżej 13,0 t do 14,0 t c) powyżej 14,0 t do 15,0 t d) powyżej 15,0 t do 16,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 16,0 t dodatkowo	0 360 780 1 320 1 080
9) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi: a) do 14,5 t włącznie b) powyżej 14,5 t do 15,5 t c) powyżej 15,5 t do 16,5 t d) powyżej 16,5 t do 17,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,5 t dodatkowo	0 480 1 020 1 740 1 440
10) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 i mniejszej niż 1,8 m, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 7,6 t, o sumie nacisków osi: a) do 15,2 t włącznie b) powyżej 15,2 t do 16,2 t c) powyżej 16,2 t do 17,2 t d) powyżej 17,2 t do 18,2 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 18,2 t dodatkowo	0 480 1 020 1 740 1 440
11) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową*): a) do 6,0 t włącznie b) powyżej 6,0 t do 6,5 t c) powyżej 6,5 t do 7,0 t d) powyżej 7,0 t do 7,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 7,5 t dodatkowo	0 360 720 1 200 960

	12) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową * ¹⁾ :	
	a) do 6,5 t włącznie	0
	b) powyżej 6,5 t do 7,0 t	360
	c) powyżej 7,0 t do 7,5 t	840
	d) powyżej 7,5 t do 8,0 t	1 440
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,0 t dodatkowo	1 200
7	Za przekroczenie dopuszczalnych nacisków osi na drogach, na których jest dopuszczony ruch pojazdów o naciskach osi do 10,0 t:	
	1) dla pojedynczej osi nienapędowej o nacisku osi:	
	a) do 10,0 t włącznie	0
	b) powyżej 10,0 t do 10,5 t	480
	c) powyżej 10,5 t do 11,0 t	1 080
	d) powyżej 11,0 t do 11,5 t	1 680
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 11,5 t dodatkowo	1 080
	2) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi mniejszej niż 1,0 m o sumie nacisków osi:	
	a) do 11,0 t włącznie	0
	b) powyżej 11,0 t do 11,5 t	480
	c) powyżej 11,5 t do 12,0 t	1 080
	d) powyżej 12,0 t do 12,5 t	1 680
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 12,5 t dodatkowo	1 080
	3) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,0 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:	
	a) do 14,4 t włącznie	0
	b) powyżej 14,4 t do 15,4 t	600
	c) powyżej 15,4 t do 16,4 t	1 200
	d) powyżej 16,4 t do 17,4 t	2 040
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,4 t dodatkowo	1 320
	4) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:	
	a) do 16,0 t włącznie	0
	b) powyżej 16,0 t do 17,0 t	720
	c) powyżej 17,0 t do 18,0 t	1 440
	d) powyżej 18,0 t do 19,0 t	2 280
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo	1 920
	5) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:	
	a) do 21,0 t włącznie	0
	b) powyżej 21,0 t do 22,5 t	1 200
	c) powyżej 22,5 t do 24,0 t	3 200
	d) powyżej 24,0 t do 25,5 t	5 000
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 25,5 t dodatkowo	3 200
	6) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m i nie większej niż 1,4 m o sumie nacisków osi:	
	a) do 24,0 t włącznie	0
	b) powyżej 24,0 t do 25,5 t	1 800
	c) powyżej 25,5 t do 27,0 t	3 600
	d) powyżej 27,0 t do 28,5 t	5 600
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 28,5 t dodatkowo	3 600
	7) dla pojedynczej osi napędowej pojazdów silnikowych o nacisku osi:	
	a) do 10 t włącznie	0
	b) powyżej 10,0 t do 10,5 t	300
	c) powyżej 10,5 t do 11,0 t	720
	d) powyżej 11,0 t do 11,5 t	1 140
	e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 11,5 t dodatkowo	780

	8) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 14,4 t włącznie b) powyżej 14,4 t do 15,4 t c) powyżej 15,4 t do 16,4 t d) powyżej 16,4 t do 17,4 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 17,4 t dodatkowo	0 240 540 840 480
	9) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi: a) do 16,0 t włącznie b) powyżej 16,0 t do 17,0 t c) powyżej 17,0 t do 18,0 t d) powyżej 18,0 t do 19,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo	0 300 720 1 080 900
	10) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 8,5 t, o sumie nacisków osi: a) do 17,0 t włącznie b) powyżej 17,0 t do 18,0 t c) powyżej 18,0 t do 19,0 t d) powyżej 19,0 t do 20,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 20,0 t dodatkowo	0 300 720 1 080 900
	11) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową*): a) do 6,5 t włącznie b) powyżej 6,5 t do 7,0 t c) powyżej 7,0 t do 7,5 t d) powyżej 7,5 t do 8,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,0 t dodatkowo	0 360 720 1 080 720
	12) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową *): a) do 7,3 t włącznie b) powyżej 7,3 t do 7,8 t c) powyżej 7,8 t do 8,3 t d) powyżej 8,3 t do 8,8 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,8 t dodatkowo	0 360 720 1 080 720
8	Za przekroczenie dopuszczalnych nacisków osi na drogach, na których jest dopuszczony ruch pojazdów o naciskach osi do 11,5 t: 1) dla pojedynczej osi nienapędowej o nacisku osi: a) do 10,0 t włącznie b) powyżej 10,0 t do 10,5 t c) powyżej 10,5 t do 11,0 t d) powyżej 11,0 t do 11,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 11,5 t dodatkowo	0 120 360 600 480
	2) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi mniejszej niż 1,0 m o sumie nacisków osi: a) do 11,0 t włącznie b) powyżej 11,0 t do 11,5 t c) powyżej 11,5 t do 12,0 t d) powyżej 12,0 t do 12,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 12,5 t dodatkowo	0 120 360 600 480
	3) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,0 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi: a) do 16,0 t włącznie b) powyżej 16,0 t do 17,0 t c) powyżej 17,0 t do 18,0 t d) powyżej 18,0 t do 19,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo	0 360 600 1 080 840

<p>4) dla podwójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 18,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>c) powyżej 19,0 t do 20,0 t</p> <p>d) powyżej 20,0 t do 21,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 21,0 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>480</p> <p>960</p> <p>1 440</p> <p>720</p>
<p>5) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 21,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 21,0 t do 22,5 t</p> <p>c) powyżej 22,5 t do 24,0 t</p> <p>d) powyżej 24,0 t do 25,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 25,5 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>480</p> <p>1 080</p> <p>1 800</p> <p>1 080</p>
<p>6) dla potrójnej osi pojazdów silnikowych, przyczep i naczep, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m i nie większej niż 1,4 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 24,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 24,0 t do 25,5 t</p> <p>c) powyżej 25,5 t do 27,0 t</p> <p>d) powyżej 27,0 t do 28,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,5 t powyżej 28,5 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>600</p> <p>960</p> <p>1 680</p> <p>1 200</p>
<p>7) dla pojedynczej osi napędowej pojazdów silnikowych o nacisku osi:</p> <p>a) do 11,5 t włącznie</p> <p>b) powyżej 11,5 t do 12,0 t</p> <p>c) powyżej 12,0 t do 12,5 t</p> <p>d) powyżej 12,5 t do 13,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 13,0 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>120</p> <p>300</p> <p>540</p> <p>360</p>
<p>8) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1 m i mniejszej niż 1,3 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 16,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 16,0 t do 17,0 t</p> <p>c) powyżej 17,0 t do 18,0 t</p> <p>d) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 19,0 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>120</p> <p>240</p> <p>420</p> <p>300</p>
<p>9) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 18,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 18,0 t do 19,0 t</p> <p>c) powyżej 19,0 t do 20,0 t</p> <p>d) powyżej 20,0 t do 21,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 21,0 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>120</p> <p>300</p> <p>480</p> <p>300</p>
<p>10) dla podwójnej osi napędowej pojazdów silnikowych, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie mniejszej niż 1,3 m i mniejszej niż 1,8 m, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 9,5 t, o sumie nacisków osi:</p> <p>a) do 19,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 19,0 t do 20,0 t</p> <p>c) powyżej 20,0 t do 21,0 t</p> <p>d) powyżej 21,0 t do 22,0 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 1,0 t powyżej 22,0 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>120</p> <p>300</p> <p>480</p> <p>300</p>
<p>11) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi nie większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową*):</p> <p>a) do 7,0 t włącznie</p> <p>b) powyżej 7,0 t do 7,5 t</p> <p>c) powyżej 7,5 t do 8,0 t</p> <p>d) powyżej 8,0 t do 8,5 t</p> <p>e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 8,5 t dodatkowo</p>	<p>0</p> <p>240</p> <p>360</p> <p>720</p> <p>480</p>

	12) dla osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przy odległości pomiędzy osiami składowymi większej niż 1,3 m o nacisku na oś składową *): a) do 8,0 t włącznie b) powyżej 8,0 t do 8,5 t c) powyżej 8,5 t do 9,0 t d) powyżej 9,0 t do 9,5 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 0,5 t powyżej 9,5 t dodatkowo	0 240 360 720 480
9	Za przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej: 1) przyczepy dwuosiowej: a) do 18,0 t włącznie b) powyżej 18,0 t do 23,0 t c) powyżej 23,0 t do 28,0 t d) powyżej 28,0 t do 38,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 38,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 2 160
	2) przyczepy trzyosiowej: a) do 24,0 t włącznie b) powyżej 24,0 t do 29,0 t c) powyżej 29,0 t do 34,0 t d) powyżej 34,0 t do 44,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 44,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 2 160
	3) zespołu pojazdów składającego się z dwuosiowego lub trzyosiowego pojazdu samochodowego i trzyosiowej przyczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
	4) zespołu pojazdów składającego się z trzyosiowego pojazdu samochodowego i dwuosiowej przyczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
	5) pojazdu członowego składającego się z dwuosiowego ciągnika siodłowego i trzyosiowej naczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
	6) pojazdu członowego składającego się z trzyosiowego ciągnika siodłowego i dwu- lub trzyosiowej naczepy: a) do 40,0 t włącznie b) powyżej 40,0 t do 50,0 t c) powyżej 50,0 t do 64,0 t d) powyżej 64,0 t do 80,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 80,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
	7) pojazdu członowego składającego się z trzyosiowego ciągnika siodłowego i trzyosiowej naczepy przewożącej 40-stopowy kontener ISO w transporcie kombinowanym: a) do 44,0 t włącznie b) powyżej 44,0 t do 54,0 t c) powyżej 54,0 t do 68,0 t d) powyżej 68,0 t do 84,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 84,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320

8) zespołu pojazdów mających 4 osie, składających się z dwuosioowego pojazdu samochodowego i dwuosioowej przyczepy: a) do 36,0 t włącznie b) powyżej 36,0 t do 46,0 t c) powyżej 46,0 t do 60,0 t d) powyżej 60,0 t do 76,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 76,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
9) pojazdu członowego mającego 4 osie, składającego się z dwuosioowego ciągnika siodłowego i dwuosioowej naczepy, jeżeli odległość pomiędzy osiami naczepy wynosi co najmniej 1,3 m: a) do 36,0 t włącznie b) powyżej 36,0 t do 46,0 t c) powyżej 46,0 t do 60,0 t d) powyżej 60,0 t do 76,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 76,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
10) pojazdu członowego mającego 4 osie, składającego się z dwuosioowego ciągnika siodłowego i dwuosioowej naczepy, jeżeli odległość pomiędzy osiami naczepy jest większa niż 1,8 m oraz jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne: a) do 38,0 t włącznie b) powyżej 38,0 t do 48,0 t c) powyżej 48,0 t do 62,0 t d) powyżej 62,0 t do 78,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 78,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
11) pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy, zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 13 marca 2003r: a) do 42,0 t włącznie b) powyżej 42,0 t do 52,0 t c) powyżej 52,0 t do 66,0 t d) powyżej 66,0 t do 82,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 10 t powyżej 82,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 4 320
12) dwuosioowego pojazdu samochodowego: a) do 18,0 t włącznie b) powyżej 18,0 t do 23,0 t c) powyżej 23,0 t do 28,0 t d) powyżej 28,0 t do 38,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 38,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 2 160
13) trzyosioowego pojazdu samochodowego: a) do 25,0 t włącznie b) powyżej 25,0 t do 30,0 t c) powyżej 30,0 t do 35,0 t d) powyżej 35,0 t do 45,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 45,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 2 160
14) trzyosioowego pojazdu samochodowego o osi napędowej wyposażonej w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w opony bliźniacze, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 9,5 t: a) do 26,0 t włącznie b) powyżej 26,0 t do 31,0 t c) powyżej 31,0 t do 36,0 t d) powyżej 36,0 t do 46,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 46,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 2 160
15) czterosioowego pojazdu samochodowego z dwoma osiami kierowanymi, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w opony bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne, albo jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w opony bliźniacze, a maksymalny nacisk każdej z tych osi nie przekracza 9,5 t: a) do 32,0 t włącznie b) powyżej 32,0 t do 37,0 t c) powyżej 37,0 t do 42,0 t d) powyżej 42,0 t do 52,0 t e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 52,0 t dodatkowo	0 600 1 440 2 880 2 160

16) trzyosiowego autobusu przegubowego:	
a) do 28,0 t włącznie	0
b) powyżej 28,0 t do 33,0 t	600
c) powyżej 33,0 t do 38,0 t	1 440
d) powyżej 38,0 t do 48,0 t	2 880
e) za każde rozpoczęte przekroczenie o 5 t powyżej 48,0 dodatkowo	2 160
Za niedotrzymanie któregokolwiek z pozostałych warunków przejazdu podanych w zezwoleniu	1 000

- *) Jeżeli przekroczenia dopuszczalnych nacisków osi składowych osi wielokrotnych pojazdów silnikowych, przyczep i naczep o liczbie osi składowych większej niż trzy, przekraczają dopuszczalne wartości, karę ustala się od każdego przekroczenia oddzielnie.

Spis treści

Rozdział 1

Przepisy ogólne (art. 1–16)

Rozdział 2

Administracja drogowa (art. 17–22)*

Rozdział 3

Skrzyżowania dróg z innymi drogami komunikacji lądowej i powietrznej oraz liniowymi urządzeniami technicznymi (art. 25–33)

Rozdział 4

Pas drogowy (art. 34–43)**

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe (art. 48–53)

Załącznik nr 1

Stawki opłaty, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 1

Załącznik nr 2

Kary pieniężne, o których mowa w art. 13g ust. 1

* Art. 23–24 wygasły.

** Rozdział 5 (art. 44–47) uchylony.